Opozorilo: Besedilo osnovnega predpisa

ZAKON

O UČINKOVITI RABI ENERGIJE (ZURE)

I. POGLAVJE: SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

(vsebina zakona)

(1) Ta zakon določa ukrepe za spodbujanje energetske učinkovitosti, ukrepe za povečanje učinkovite rabe energije in ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti stavb.

(2) Ta zakon določa tudi pristojnosti organov, ki opravljajo naloge po tem zakonu, in izvajanje politike države na področju energetske učinkovitosti.

2. člen

(prenos in izvrševanje predpisov Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive Evropske unije:

- Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L št. 285 z dne 31. 10. 2009, str. 10; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2009/125/ES),

- Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetski učinkovitosti stavb (UL L št. 153 z dne 18. 6. 2010, str. 13), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2010/31/EU),

- Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetski učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L št. 315 z dne 14. 11. 2012, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L št. 158 z dne 14. 6. 2019, str. 125), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2012/27/EU),

- Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L št. 328 z dne 21. 12. 2018, str. 82),

- Direktiva 2009/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom in o razveljavitvi Direktive 2003/55/ES (UL L št. 211 z dne 14. 8. 2009, str. 94), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/692 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o spremembi Direktive 2009/73/ES o skupnih pravilih notranjega trga z zemeljskim plinom (UL L št. 117 z dne 3. 5. 2019, str. 1).

(2) Ta zakon določa pristojni organ za nadzor nad izvajanjem in sankcije za kršitve Uredbe (EU) 2017/1369 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2017 o vzpostavitvi okvira za označevanje z energijskimi nalepkami in razveljavitvi Direktive 2010/30/EU (UL L št. 198 z dne 28. 7. 2017, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2017/1369/EU).

3. člen

(cilji zakona)

Cilji na področju energetske učinkovitosti in učinkovite rabe energije so zlasti:

- zmanjšanje rabe energije;
- učinkovita raba energije;
- povečanje energetske učinkovitosti;
- zanesljiva oskrba z energijo;
- učinkovita pretvorba energije;
- prehod v podnebno nevtralno družbo z uporabo nizkoogljičnih energetskih tehnologij;
- zagotavljanje energetskih storitev;
- zagotavljanje kakovosti notranjega okolja v stavbah;
- ozaveščanje končnih odjemalcev o koristih večje energetske učinkovitosti, porabi energentov in energetski učinkovitosti njihovih objektov;
- povečanje energetske učinkovitosti vseh deležnikov, zlasti javnega sektorja;
- zagotavljanje socialne kohezivnosti;
- varstvo potrošnikov kot končnih odjemalcev energije.

4. člen

(pomen izrazov)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »center za podpore« je dejavnost operaterja trga z elektriko, ki zajema naloge gospodarske javne službe dejavnosti operaterja trga, kot jih določa zakon, ki ureja oskrbo z električno energijo;

2. »daljinsko ogrevanje ali daljinsko hlajenje« je distribucija toplote v obliki pare, vroče vode ali ohlajenih tekočin iz centralnega proizvodnega vira po omrežju do več stavb ali lokacij za namene ogrevanja ali hlajenja prostorov ali za procesno ogrevanje ali hlajenje;

3. »dati na trg« pomeni prvič ponuditi proizvod, povezan z energijo, na trgu Evropske unije z namenom distribucije ali uporabe v Evropski uniji, odplačno ali brezplačno, ne glede na vrsto prodaje (prodajno tehniko);

4. »dati v uporabo« pomeni prvo uporabo proizvoda, povezanega z energijo, za predvideni namen končnega uporabnika v Evropski uniji;

5. »distributer energije« je fizična ali pravna oseba, vključno z operaterjem distribucijskega sistema, ki je odgovorna za prenos ali distribucijo energije zaradi dobave končnim odjemalcem ali distribucijskim postajam, ki energijo prodajajo končnim odjemalcem;

6. »distributer proizvoda, povezanega z energijo« je vsaka pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost v dobavni verigi, ki ni proizvajalec ali uvoznik in omogoči dostopnost proizvoda, povezanega z energijo, na trgu ali v uporabi;

7. »dobavitelj proizvoda, povezanega z energijo« je proizvajalec s sedežem v Evropski uniji, pooblaščeni zastopnik proizvajalca, ki nima sedeža v Evropski uniji, ali uvoznik, ki da proizvod, povezan z energijo, na trg ali v uporabo v Evropski uniji. Če teh ni, se za dobavitelja proizvoda, povezanega z energijo, šteje druga fizična ali pravna oseba, ki da proizvode, povezane z energijo, na trg ali v uporabo;

8. »dostopnost proizvoda na trgu« pomeni vsako dobavo proizvoda, povezanega z energijo, za distribucijo, porabo ali uporabo na trgu Evropske unije v okviru gospodarske dejavnosti, bodisi odplačno ali brezplačno;

9. »energetska izkaznica« je javna listina s podatki o energetski učinkovitosti stavbe ali dela stavbe s priporočili za povečanje energetske učinkovitosti;

10. »energetska storitev« pomeni fizikalni učinek, korist ali ugodnost, ki izhaja iz kombinacije energije in energetsko učinkovite tehnologije ali ukrepa, ki lahko vključuje potrebno obratovanje, vzdrževanje in nadzor glede opravljanja storitve, in se opravi na podlagi pogodbe ter za katero se je izkazalo, da v običajnih okoliščinah preverljivo in merljivo oziroma ocenljivo izboljša energetsko učinkovitost ali prihrani primarno energijo;

11. »energetska učinkovitost« je razmerje med doseženim učinkom, storitvijo, blagom ali energijo ter vloženo energijo;

12. »energetska učinkovitost stavbe« pomeni izračunano ali izmerjeno količino energije, potrebno za zadovoljevanje potreb po energiji, povezanih z običajno uporabo stavbe, ki med drugim vključuje energijo za ogrevanje, hlajenje, prezračevanje, pripravo sanitarne tople vode in razsvetljavo;

13. »energetski pregled« je sistematični postopek za seznanitev z obstoječim profilom porabe energije stavbe ali skupine stavb, industrijskega ali komercialnega procesa, obrata, zasebne ali javne storitve, s katerim se opredelijo in ocenijo stroškovno učinkovite možnosti za prihranek energije ter v okviru katerega se poroča o ugotovitvah;

14. »energija« so vse oblike energentov, kakor so opredeljene v točki (d) 2. člena Uredbe (ES) št. 1099/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2008 o statistiki energetike (UL L št. 304 z dne 14. 11. 2008, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (EU) št. 2019/2146 z dne 26. novembra 2019 o spremembi Uredbe (ES) št. 1099

/2008 Evropskega parlamenta in Sveta o statistiki energetike glede izvedbe letnih, mesečnih in kratkoročnih statistik energetike (UL L št. 325 z dne 16. 12. 2019, str. 43);

15. »energija iz obnovljivih virov« je energija iz obnovljivih nefosilnih virov, namreč vetrna, sončna (sončni toplotni in sončni fotovoltaični viri) in geotermalna energija, energija okolice, energija plimovanja, valovanja in druga energija morja, vodna energija, ter iz biomase, deponijskega plina, plina, pridobljenega z napravami za čiščenje odplak, in bioplina;

16. »generator toplote« je del ogrevalnega sistema, ki z enim ali več naslednjih procesov ustvarja koristno toploto:

    a) zgorevanje goriv, na primer v kotlu;

    b) učinek na podlagi Joulovega zakona, do katerega pride v grelnih elementih ogrevalnega sistema z električno upornostjo;

    c) zajemanje toplote iz okoliškega zraka, iz izpušnega zraka od prezračevanja ali iz vodnih ali talnih virov toplote z uporabo toplotnih črpalk;

17. »informacijski list proizvoda« je standardni dokument s podatki o proizvodu, povezanem z energijo, v natisnjeni ali elektronski obliki;

18. »indeks pozidanosti« je razmerje med tlorisno površino stavb in površino zemljišč na nekem ozemlju;

19. »izboljšanje energetske učinkovitosti« je povečanje energetske učinkovitosti zaradi tehnoloških, vedenjskih ali gospodarskih sprememb;

20. »končni odjemalec« je fizična ali pravna oseba, ki kupuje energijo za lastno končno rabo;

21. »končni porabnik« je končni odjemalec, ki kupuje toploto za ogrevanje, hlajenje ali pripravo sanitarne tople vode, ali fizična ali pravna oseba, ki se ji toplota za ogrevanje, hlajenje ali pripravo sanitarne tople vode dobavlja iz centralnega vira stavbe in nima sklenjene neposredne ali individualne pogodbe z dobaviteljem energije;

22. »končni uporabnik« je stranka, ki pomeni fizično ali pravno osebo, ki kupi, najame ali prejme izdelek za lastno uporabo ne glede na to, ali deluje za namene, ki ne spadajo v njeno trgovsko, poslovno, obrtno ali poklicno dejavnost;

23. »koristna toplota« je toplota, proizvedena v postopku soproizvodnje za zadovoljitev ekonomsko opravičljivega povpraševanja po toploti oziroma hladu. Ekonomsko opravičljivo povpraševanje je povpraševanje, ki ne presega potreb po toploti ali hladu in bi ga bilo treba sicer zadovoljiti po pogojih na trgu s postopki za proizvodnjo toplote ali hladu, različnimi od soproizvodnje;

24. »mala in srednja podjetja« so podjetja, ki ustrezajo merilom za mikro, majhne in srednje družbe v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe;

25. »mikro izdvojeni sistem« je izdvojeno omrežje, ločeno od javnega distribucijskega omrežja električne energije, ki je sistem s porabo, manjšo od 500 GWh, kjer ni povezav z drugimi sistemi;

26. »naprava z daljinskim odčitavanjem« je števec ali delilnik stroškov ogrevanja, ki ga je mogoče daljinsko odčitati;

27. »napredni merilni sistem« je elektronski sistem, ki meri porabo energije, ob čemer omogoča več podatkov kot običajni števec ter lahko pošilja in prejema podatke z uporabo elektronske komunikacije;

28. »nazivna izhodna moč klimatskega sistema« je največja toplotna moč, za katero proizvajalec navede in zagotavlja, da jo je mogoče dosegati ob podani učinkovitosti pri neprekinjenem delovanju;

29. »nedovoljena raba nalepke« je raba nalepke, s katero se označuje energijski razred, v katerega se proizvod uvršča, v nasprotju s predpisi;

30. »nova stavba« je novozgrajena stavba, kot jo določajo predpisi s področja graditve objektov;

31. »obsežna prenova proizvodne naprave« je prenova proizvodne naprave, katere stroški presegajo 50 % vrednosti naložbe za novo primerljivo proizvodno napravo;

32. »ogrevalni sistem« je kombinacija komponent, potrebnih za obdelavo zraka v zaprtih prostorih, s katero se dvigne temperatura;

33. »okoljsko primerna zasnova« je sistematična vključitev okoljskih vidikov v zasnovo proizvoda, da bi se izboljšala okoljska učinkovitost proizvoda v njegovi življenjski dobi;

34. »ovoj stavbe« so vgrajeni elementi stavbe, ki ločujejo njeno notranjost od zunanjega okolja;

35. »osebe javnega sektorja« so državni organi, uprava samoupravnih lokalnih skupnosti, javni zavodi, javni gospodarski zavodi, javni skladi, javne agencije in ustanove, katerih ustanovitelj je država ali občina;

36. »osebe ožjega javnega sektorja« so ministrstva, organi v sestavi ministrstev, upravne enote, vladne službe, pravosodni organi in drugi državni organi;

37. »osebe širšega javnega sektorja« so javni zavodi, javni gospodarski zavodi, javni skladi, javne agencije in ustanove, katerih ustanovitelj je država, ter občine in javni zavodi, javni gospodarski zavodi, javni skladi, javne agencije in ustanove, katerih ustanovitelj je občina;

38. »pogodbeno zagotavljanje prihranka energije« je pogodbeni dogovor med porabnikom in ponudnikom ukrepa za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki se preverja in spremlja ves čas veljavnosti pogodbe in v okviru katerega se naložbe (delo, dobava ali storitev) v ukrep plačujejo sorazmerno s stopnjo izboljšanja energetske učinkovitosti, dogovorjeno s pogodbo, ali drugim dogovorjenim merilom za energetsko učinkovitost, kot so finančni prihranki;

39. »ponudnik energetskih storitev« je fizična ali pravna oseba, ki opravlja energetske storitve ali druge ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti v objektu ali prostorih končnega odjemalca;

40. »pooblaščeni zastopnik« je vsaka fizična ali pravna oseba s sedežem v Evropski uniji, ki je pridobila pisno pooblastilo proizvajalca za opravljanje vseh ali dela obveznosti in formalnosti v zvezi s proizvodi, povezanimi z energijo, v njegovem imenu;

41. »poraba končne energije« pomeni vso energijo, ki se dobavi za industrijo, prevoz, gospodinjstva, storitve in kmetijstvo. Izključuje dobavo sektorju pretvorbe energije in samemu energetskemu gospodarstvu;

42. »poraba primarne energije« pomeni bruto porabo brez neenergetske rabe;

43. »posamezni ukrep« je ukrep, ki zagotovi preverljivo in merljivo ali ocenljivo izboljšanje energetske učinkovitosti ter je sprejet kot rezultat ukrepa politike;

44. »prihranek energije« je količina prihranjene energije, določena z meritvijo ali oceno porabe pred izvedbo ukrepa za izboljšanje energetske učinkovitosti in po njej, ob zagotovljenih normalnih zunanjih pogojih, ki vplivajo na porabo energije;

45. »prihranek primarne energije« je prihranek energije, dovedene z gorivom, ki ga ustvari proizvodna naprava s soproizvodnjo, v primerjavi z ločeno proizvodnjo električne energije in toplote;

46. »primarna energija« je energija iz obnovljivih in neobnovljivih naravnih virov pred katero koli energijsko pretvorbo;

47. »program podpore za energetsko učinkovitost« je vsak instrument, program ali mehanizem, ki spodbuja energetsko učinkovitost (npr. naložbena pomoč, davčne spodbude in drugi programi podpore, ki zavezujejo k energetski učinkovitosti);

48. »proizvajalec proizvodov, povezanih z energijo« je vsaka fizična ali pravna oseba, ki izdeluje proizvode, povezane z energijo, ali se zanjo načrtujejo ali izdelujejo in jih trži pod svojim imenom ali blagovno znamko;

49. »proizvod, povezan z energijo« je izdelek ali sistem, ki med uporabo vpliva na porabo energije in je dan na trg ali v uporabo, vključno z deli, ki med uporabo vplivajo na porabo energije, ki so dani na trg ali v uporabo končnim uporabnikom ter so namenjeni za vgradnjo v proizvode, in za katerega se lahko naredi samostojna ocena okoljske učinkovitosti;

50. »sistem upravljanja z energijo« je sklop medsebojno povezanih ali medsebojno delujočih delov načrta, ki določa cilj energetske učinkovitosti in strategijo za doseganje tega cilja;

51. »sistem za avtomatizacijo in nadzor stavb« je sistem, ki vključuje vse proizvode, programsko opremo in inženirske storitve, ki lahko s samodejnim nadzorom in omogočanjem ročnega upravljanja tehničnih stavbnih sistemov podpirajo energetsko učinkovito, gospodarno in varno delovanje teh tehničnih stavbnih sistemov;

52. »sistem za kombinirano ogrevanje in prezračevanje« je sistem, ki vključuje skupne tehnologije ogrevanja in prezračevanja;

53. »skoraj ničenergijska stavba« je stavba z zelo visoko energetsko učinkovitostjo oziroma zelo majhno količino potrebne energije za delovanje, pri čemer je potrebna energija v zelo veliki meri proizvedena iz obnovljivih virov, vključno z energijo iz obnovljivih virov, proizvedeno na kraju samem ali v bližini;

54. »skupna uporabna tlorisna površina« je tlorisna površina stavbe ali dela stavbe, kjer se uporablja energija za ogrevanje ali hlajenje prostora;

55. »soproizvodnja« je postopek sočasne proizvodnje toplote in električne ali mehanske energije;

56. »stavba« je krita konstrukcija s stenami, v kateri se uporablja energija za zagotavljanje notranjih klimatskih pogojev;

57. »stavbe oseb javnega sektorja« so vse stavbe, ki so v lasti oseb javnega sektorja in se uporabljajo za opravljanje njihove dejavnosti na podlagi zakonitega pravnega naslova;

58. »stroškovno optimalna raven« je raven energetske učinkovitosti z najnižjimi stroški med ocenjenim ekonomskim življenjskim ciklom, pri čemer se najnižji stroški določijo ob upoštevanju stroškov naložb, povezanih z energijo, stroškov vzdrževanja in operativnih stroškov (vključno s stroški energije, energijskimi prihranki, kategorijo zadevne stavbe in zaslužki od proizvedene energije), kjer je to primerno, in stroškov odstranjevanja, kjer je to primerno. Stroškovno optimalna raven je v območju ravni učinkovitosti, kjer je analiza stroškov in koristi, izračunana med ocenjenim ekonomskim življenjskim ciklom, pozitivna;

59. »tehnični stavbni sistem« je tehnična oprema stavbe ali posameznega dela stavbe, ki omogoča ogrevanje in hlajenje prostorov, prezračevanje, pripravo sanitarne tople vode, vgrajeno razsvetljavo, avtomatizacijo in nadzor stavbe, proizvodnjo električne energije na kraju samem ali kombinacijo navedenega, vključno s tistimi sistemi, ki uporabljajo energijo iz obnovljivih virov;

60. »trgovec proizvodov, povezanih z energijo« je trgovec na drobno ali druga oseba, ki proizvode, povezane z energijo, končnemu uporabniku prodaja, oddaja v najem, ponuja na obroke ali jih razstavlja (daje na ogled);

61. »učinkovito individualno ogrevanje in hlajenje« je sistem dobave za individualno ogrevanje in hlajenje, ki v primerjavi z učinkovitim daljinskim ogrevanjem in hlajenjem znatno zmanjša vnos primarne energije iz neobnovljivih virov, potrebne za dobavo enote energije znotraj ustrezne sistemske meje, ali zahteva enak vnos primarne energije iz neobnovljivih virov, vendar ob nižjih stroških, pri čemer se upošteva energija, potrebna za pridobivanje, pretvorbo, prevoz in distribucijo energije;

62. »učinkovito ogrevanje in hlajenje« je sistem ogrevanja in hlajenja, ki v primerjavi z izhodiščnim scenarijem za nespremenjeno stanje znatno in glede na oceno iz analize stroškov in koristi stroškovno učinkovito zmanjša vnos potrebne primarne energije za dobavo enote energije znotraj ustrezne sistemske meje, pri čemer se upošteva energija, potrebna za pridobivanje, pretvorbo, prevoz in distribucijo;

63. »ukrep politike« je regulativni, finančni, davčni, prostovoljni instrument ali instrument o obveščanju, ki ga država ali lokalna skupnost uvede in izvaja, da ustvari podporni okvir, zahteve ali spodbude, s katerimi zagotovi, da udeleženci na trgu nudijo ali kupujejo energetske storitve ter izvajajo druge ukrepe za izboljšanje energetske učinkovitosti;

64. »uvoznik proizvoda, povezanega z energijo« je pravna oseba ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost s sedežem v Evropski uniji in proizvode, povezane z energijo, daje na trg Evropske unije iz tretjih držav;

65. »večja prenova« je rekonstrukcija ali vzdrževanje stavbe, kjer skupni stroški prenove ovoja stavbe ali tehničnih stavbnih sistemov presegajo 25 % vrednosti stavbe brez vrednosti zemljišča, na katerem ta stoji, ali pri kateri se prenavlja več kot 25 % površine ovoja stavbe;

66. »zasnova proizvoda« pomeni vrsto postopkov, ki pretvarjajo pravne, tehnične, varnostne, funkcionalne, tržne ali druge zahteve v tehnične lastnosti proizvoda, ki jim mora proizvod, povezan z energijo, ustrezati.

(2) Izrazi s področja energetike, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja energetike.

(3) Izrazi s področja graditve objektov, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi, ki urejajo graditev objektov.

(4) Izrazi s področja alternativnih goriv, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja alternativnih goriv.

(5) Izrazi s področja večstanovanjskih stavb, ki niso opredeljeni s tem zakonom, imajo enak pomen, kot ga določajo predpisi s področja večstanovanjskih stavb.

II. POGLAVJE: MEHANIZMI SPODBUJANJA ENERGETSKE UČINKOVITOSTI IN UČINKOVITE RABE ENERGIJE

5. člen

(pristojnosti na področju spodbujanja energetske učinkovitosti)

(1) Država in lokalna skupnost pri sprejemanju politik, strategij, programov, načrtov in pravnih aktov upoštevata tudi cilje s področja energetske učinkovitosti ter v skladu s svojimi pristojnostmi spodbujata dejavnosti za povečanje energetske učinkovitosti.

(2) Eko sklad, Slovenski okoljski javni sklad, ustanovljen z zakonom, ki ureja varstvo okolja (v nadaljnjem besedilu: Eko sklad), na državni ravni pripravlja in izvaja program za izboljšanje energetske učinkovitosti. Eko sklad dodeljuje finančne spodbude po tem zakonu na podlagi potrjenega programa za izboljšanje energetske učinkovitosti in po postopku, določenem z zakonom, ki ureja varstvo okolja.

(3) Spodbujanje ukrepov energetske učinkovitosti izvaja država s programi izobraževanja, informiranja in ozaveščanja javnosti, z energetskim svetovanjem, spodbujanjem energetskih pregledov, pripravo predpisov, finančnimi spodbudami, demonstracijskimi projekti in drugimi programi podpore, ki so podrobno določeni v dokumentih dolgoročnega načrtovanja energetske politike, akcijskih načrtih, strategijah in programih.

6. člen

(namen spodbujanja učinkovite rabe energije)

(1) Spodbujanje ukrepov učinkovite rabe energije se izvaja z namenom zmanjšanja porabe energije, posrednega povečanja količine in deleža obnovljivih virov energije, povečanja zanesljivosti oskrbe z energijo, zmanjšanja uvozne odvisnosti pri oskrbi z energijo in iz drugih energetskih razlogov, ki so določeni v strateških dokumentih in akcijskih načrtih.

(2) Pri določanju spodbud morajo biti okolju prijaznejše naprave, tehnologije, oprema, proizvodi in storitve ter dejavnosti deležne večjih ugodnosti od okolju manj prijaznih.

(3) Višina spodbud mora biti oblikovana stroškovno učinkovito in zagotavljati izvedbo ukrepov učinkovite rabe energije.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek je višina spodbud v primeru večje prenove obstoječih stavb, ki vključuje prenovo ovoja stavbe, prenovo tehničnih stavbnih sistemov in vgradnjo naprav za rabo obnovljivih virov, relativno višja, tako da investitorje spodbuja k večji prenovi.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena je višina spodbud lahko višja v primeru:

- energetske prenove soseske, tako da investitorje spodbuja k sočasni prenovi na območju soseske, in

- demonstracijskih projektov.

(6) Pri določitvi ukrepov za spodbujanje učinkovite rabe energije, ki jih izvaja Eko sklad, se upošteva tudi socialni vidik za ublažitev energetske revščine.

(7) Pri določitvi načinov spodbujanja in višine spodbud se upoštevajo tudi drugi vidiki, kot so varstvo okolja in zmanjševanje emisij, ohranjanje kulturne dediščine, ohranjanje narave, uporaba naravnih materialov, spodbujanje zaposlovanja, spodbujanje tehnologij, spodbujanje regionalnega razvoja.

7. člen

(upravičenci in vrste finančnih spodbud)

(1) Upravičenci do finančnih spodbud za energetsko učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije v stavbah so fizične osebe in pravne osebe, vključno z osebami javnega sektorja, razen neposrednih uporabnikov državnega proračuna.

(2) Organ, ki dodeljuje finančne spodbude iz prejšnjega odstavka, na svoji spletni strani objavi vse prejemnike finančnih spodbud, njihov naslov ter vrsto in velikost financiranega projekta.

(3) Organ, ki dodeljuje finančne spodbude za energetsko učinkovitost pri prenovi stavb, mora v razpisnih pogojih zagotoviti, da so spodbude pogojene s predvidenimi ali doseženimi prihranki energije v okviru posameznih ukrepov energetske učinkovitosti, ki se ugotovijo na podlagi enega ali več naslednjih meril:

- energetske učinkovitosti opreme ali materiala za prenovo, ki jo namesti ustrezno certificiran ali usposobljen inštalater;

- standardnih vrednosti za izračun prihrankov energije v stavbah;

- izboljšanja energetske učinkovitosti, ki ga prinese takšna prenova in se ugotavlja s primerjavo energetskih izkaznic, izdanih pred prenovo in po njej;

- rezultatov energetskega pregleda;

- rezultatov druge ustrezne, pregledne in sorazmerne metode, ki pokaže izboljšanje energetske učinkovitosti.

(4) Minister, pristojen za energijo (v nadaljnjem besedilu: minister), s predpisom določi vrste finančnih spodbud za energetsko učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije v stavbah, pogoje in merila za njihovo dodelitev, vrste upravičencev do spodbud ter spodbude, ki se dodeljujejo kot državne pomoči, intenzivnost državnih pomoči, spodbude, ki se dodeljujejo po pravilu »de minimis«, in druge finančne spodbude. Minister določi tudi tehnične specifikacije, ki jih morajo izpolnjevati naprave in sistemi za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov energije v stavbah, da so upravičeni do finančnih spodbud.

8. člen

(sredstva za izvajanje programov Eko sklada)

(1) Sredstva za izvajanje programa Eko sklada iz drugega odstavka 5. člena tega zakona se zagotavljajo s prispevkom na rabo energije za povečanje energetske učinkovitosti (v nadaljnjem besedilu: prispevek za energetsko učinkovitost). Prispevek za energetsko učinkovitost se plačuje za daljinsko toploto, električno energijo ter trdna, tekoča in plinasta goriva. Prispevek za energetsko učinkovitost mora plačati vsak končni odjemalec elektrike in zemeljskega plina iz omrežja operaterju, vsak končni odjemalec toplote iz omrežja ter trdnih, tekočih in drugih plinastih goriv pa dobavitelju energije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se prispevek ne plačuje za trdna goriva, ki jih končnim odjemalcem dobavijo dobavitelji, ki letno dobavijo manj kot 100 MWh energije.

(3) Operaterji in dobavitelji toplote iz omrežja ter dobavitelji trdnih, tekočih in drugih plinastih goriv so dolžni obračunavati in zbirati prispevke iz prvega odstavka tega člena od končnih odjemalcev ter jih nakazovati Eko skladu.

(4) Vlada določi višino prispevka za energetsko učinkovitost iz prvega odstavka tega člena tako, da je vsa energija, ne glede na vrsto, enakomerno obremenjena.

(5) Vlada ob potrditvi programa, ki je sestavni del poslovnega in finančnega načrta Eko sklada, določi del zbranih sredstev, ki so prihodek Eko sklada in se porabijo za izvajanje programa za izboljšanje energetske učinkovitosti.

(6) Zavezanec za plačilo prispevka za energetsko učinkovitost za plinasta goriva v plinskih jeklenkah je prvi kupec plinastega goriva.

(7) Eko sklad enkrat letno na svoji spletni strani objavi poročilo o izvedenem programu, doseženih prihrankih energije, višini porabljenih sredstev za izvajanje programa in specifičnih stroških doseganja prihrankov.

9. člen

(dolgoročna strategija energetske prenove stavb)

(1) Vlada na predlog ministrstva, pristojnega za energijo (v nadaljnjem besedilu: ministrstvo), sprejme dolgoročno strategijo prenove nacionalnega fonda obstoječih javnih in zasebnih stanovanjskih in nestanovanjskih stavb v visoko energetsko učinkovit in razogljičen stavbni fond do leta 2050, v okviru katere se spodbuja stroškovno učinkovita preobrazba obstoječih stavb v skoraj ničenergijske stavbe (v nadaljnjem besedilu tega člena: strategija), ter jo s povzetkom sodelovanja javnosti pošlje Evropski komisiji.

(2) Strategija zajema:

- določitev oseb ožjega in širšega javnega sektorja za potrebe prenove,
- določitev površine stavb v lasti in uporabi oseb javnega sektorja,
- pregled nacionalnega stavbnega fonda, ki temelji na statističnem vzorčenju in pričakovanem deležu prenovljenih stavb v letu 2020,
- opredelitev stroškovno učinkovitih načinov prenove,
- politike in ukrepe za spodbujanje stroškovno učinkovite večje prenove stavb,
- pregled politik in ukrepov za načrtno obravnavo segmentov nacionalnega stavbnega fonda z najslabšo energetsko učinkovitostjo, dilem razdeljenih spodbud in nedelovanja trga ter oris ustreznih ukrepov na ravni države za zmanjšanje energetske revščine,

- politike in ukrepe za vse javne stavbe,

- pregled pobud na državni ravni za spodbujanje naprednih tehnologij ter povezanih stavb in skupnosti, pa tudi spretnosti in znanj ter izobraževanja v gradbenem sektorju in sektorju energetske učinkovitosti,

- oceno pričakovanih prihrankov energije in širših koristi, kot so koristi za zdravje, varnost in kakovost zraka,

- časovni načrt z ukrepi in kazalniki, ki omogočajo spremljanje napredka pri doseganju dolgoročnega cilja zmanjšanja emisij toplogrednih plinov v Evropski uniji do leta 2050 in zagotavljanja visoko energetsko učinkovitega in razogljičenega stavbnega fonda. Časovni načrt mora vsebovati okvirni cilj za leto 2050 in vmesna cilja za leti 2030 in 2040 ter mora opredeliti, kako ti mejniki prispevajo k doseganju ciljev Evropske unije glede energetske učinkovitosti v skladu z Direktivo 2012/27/EU.

(3) Stavbe, ki so varovane v skladu s predpisi o varstvu kulturne dediščine, so v strategiji obravnavane posebej.

(4) Letni cilj je prenova 3 % skupne neto tlorisne površine za stavbe v lasti ali uporabi ožjega javnega sektorja. V okviru strategije se določijo stavbe posameznih oseb ožjega javnega sektorja, ki prispevajo k doseganju tega cilja.

(5) Pri načrtovanju in izvajanju ukrepov za večjo energetsko prenovo stavb se upošteva stavba kot celota, vključno z ovojem stavbe, tehničnimi stavbnimi sistemi, obratovanjem in vzdrževanjem. Prednost pri energetski prenovi morajo imeti stavbe z najnižjo energetsko učinkovitostjo, če je to tehnično izvedljivo in stroškovno upravičljivo. Pri tem se upoštevajo še drugi vidiki prenove stavb, vključno s protipotresnimi, požarnimi in funkcionalnimi vidiki. Ukrepi se oblikujejo tako, da spodbujajo uporabo naravnih materialov, vključno z lesom.

(6) Pri preseganju letnega cilja prenove skupne tlorisne površine se ta lahko upošteva pri ciljih za naslednja leta. V okvir letne stopnje prenove stavb oseb ožjega javnega sektorja se uvrstijo tudi nove stavbe, ki so v uporabi in lasti kot nadomestilo za stavbe oseb ožjega javnega sektorja, porušene v enem od predhodnih dveh let, ali stavbe, ki so bile prodane, porušene ali so prenehale biti v uporabi v enem od predhodnih dveh let zaradi intenzivnejše uporabe drugih stavb.

(7) Iz strategije so izvzete stavbe, ki se uporabljajo za:

- namene državne obrambe, vendar brez posameznih bivalnih prostorov ali poslovnih delov stavb,

- obredne namene ali verske dejavnosti.

(8) Strategija mora upoštevati vse razvojne programe in akcijske načrte, povezane s tem področjem.

III. POGLAVJE: OBVEZNOSTI UČINKOVITE RABE ENERGIJE

1. OBVEZNOST DOSEGANJA PRIHRANKOV ENERGIJE

10. člen

(prihranki energije pri končnih odjemalcih)

(1) Dobavitelji elektrike, toplote, zemeljskega plina, tekočih in trdnih goriv končnim odjemalcem so zavezanci za doseganje prihrankov pri končnih odjemalcih (v nadaljnjem besedilu: zavezanec).

(2) Ne glede na prejšnji odstavek dobavitelji trdnih goriv končnim odjemalcem, ki dobavijo letno manj kot 100 MWh energije, niso zavezanci za doseganje prihrankov.

(3) Zavezanec mora v tekočem koledarskem letu doseči prihranke v višini 0,8 % prodane energije v preteklem letu.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko zavezanci namesto zagotavljanja prihrankov energije pri končnih odjemalcih izpolnijo svojo obveznost iz prvega odstavka tega člena z nakazilom finančnih sredstev Eko skladu. Znesek, ki ga morajo nakazati, je enak zmnožku prihrankov, ki bi jih morali doseči pri končnih odjemalcih, in specifičnega stroška doseganja prihrankov iz sedmega odstavka 8. člena tega zakona.

(5) Zavezanci pri izpolnjevanju svojih obveznosti glede doseganja prihrankov energije ne smejo postavljati pogojev, ki končne odjemalce ovirajo pri zamenjavi dobavitelja energije.

(6) Ukrepi, ki jih izvajajo zavezanci v okviru sistema obveznosti doseganja prihrankov energije, ne smejo biti hkrati predmet spodbud Eko sklada iz 8. člena tega zakona.

(7) Prihranek primarne energije, dosežen v sektorjih pretvorbe, distribucije in prenosa energije, vključno z infrastrukturo za učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, se upošteva pri prihranku končne energije.

(8) Vlada z uredbo določi:

- način izračuna višine prihrankov,
- porazdelitev prihrankov po posameznih letih določenega obdobja,
- način in roke za izpolnjevanje obveznosti zavezancev ter
- način izračuna specifičnega stroška iz četrtega odstavka tega člena.

11. člen

(vrste energetskih storitev in ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti)

(1) Vrste energetskih storitev in ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti za doseganje prihrankov energije, ki jih izvajajo zavezanci, so predvsem:

- ukrepi učinkovite rabe in večje rabe obnovljivih virov energije pri proizvodnji toplote ali električne energije v javnem in storitvenem sektorju ter industriji in gospodinjstvih;
- ukrepi učinkovite rabe energije v stavbah;
- ukrepi učinkovite rabe energije v prometu;
- ukrepi za povečanje učinkovitosti sistemov daljinskega ogrevanja;

- programi izvajanja energetskih pregledov.

(2) Vlada v uredbi iz osmega odstavka prejšnjega člena podrobneje določi vrste energetskih storitev in ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti.

12. člen

(vrednotenje ukrepov in programov)

Pri pripravi, izvajanju in vrednotenju ukrepov in programov za izboljšanje energetske učinkovitosti se za določanje prihrankov energije in količine energije, doseženih s posameznimi ukrepi za izboljšanje energetske učinkovitosti, upoštevajo metode, ki jih predpiše minister.

13. člen

(poročanje in preverjanje doseganja prihrankov)

(1) Zavezanci iz 10. člena tega zakona Agenciji za energijo (v nadaljnjem besedilu: agencija) do 31. marca pošljejo poročilo o doseganju ciljev za preteklo leto.

(2) Agencija vodi register zavezancev, v katerega se vpišejo vsi dobavitelji energentov končnim odjemalcem ne glede na izjemo iz drugega odstavka 10. člena tega zakona.

(3) Agencija do 30. aprila za preteklo leto objavi vse prihranke energije vsakega posameznega zavezanca in skupne prihranke vseh zavezancev.

(4) Agencija preveri vsaj statistično pomembni delež in reprezentativni vzorec ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki jih izvedejo zavezanci.

(5) Agencija določi obliko in vsebino poročila iz prvega odstavka tega člena ter način vodenja in vpisa v register zavezancev za doseganje prihrankov energije iz drugega odstavka tega člena.

14. člen

(drugi ukrepi politike za doseganje prihrankov)

(1) Obveznost glede doseganja prihrankov energije se lahko izpolni tudi z drugimi ukrepi, ki zagotavljajo, da se prihranki dosežejo pri končnih odjemalcih.

(2) Druge ukrepe za doseganje prihrankov pri končnih odjemalcih določi vlada z uredbo, s katero uredi tudi način merjenja, preverjanja izvajanja ukrepov in nadzora nad njihovim izvajanjem, ki mora biti neodvisen od udeleženih subjektov, ki so sodelovali pri izvajanju drugih ukrepov politike. Sistem nadzora mora omogočati, da se dokumentirano preverita vsaj statistično pomembni delež in reprezentativni vzorec ukrepov za izboljšanje energetske učinkovitosti, ki so jih uvedli udeleženi subjekti.

2. UPRAVLJANJE Z ENERGIJO V JAVNEM SEKTORJU

15. člen

(sistem upravljanja z energijo)

(1) Osebe javnega sektorja vzpostavijo sistem upravljanja z energijo.

(2) Osebe javnega sektorja določijo osebo, ki je odgovorna za upravljanje z energijo v stavbi ali stavbah, ki so v lasti ali uporabi oseb javnega sektorja. Odgovorna oseba za upravljanje z energijo opravlja zlasti naslednje naloge:

- izvaja ukrepe s področja upravljanja energije v stavbi in skrbi za nenehno izboljševanje energetske učinkovitosti stavbe;

- svetuje glede načrtovanja in izvajanja ukrepov za povečanje energetske učinkovitosti in rabe obnovljivih virov energije;

- vodi energetsko knjigovodstvo;

- sodeluje pri energetskih pregledih.

(3) Oseba javnega sektorja lahko za opravljanje vseh ali posameznih nalog upravljanja z energijo iz prejšnjega odstavka pooblasti zunanje strokovnjake, ki izpolnjujejo pogoje, kadar teh nalog ne more opraviti s svojimi zaposlenimi osebami.

(4) Oseba javnega sektorja mora najmanj enkrat letno, do 31. marca za predhodno leto, vnesti podatke o rabi energije v stavbi ali posameznem delu stavbe v informatizirano zbirko upravljanja z energijo, ki jo vodi ministrstvo.

(5) Dobavitelji energije na zahtevo oseb javnega sektorja pošljejo podatke o rabi energije za posamezno merilno mesto v informatizirano zbirko upravljanja z energijo z namenom spremljanja učinkovite rabe energije.

(6) Vlada z uredbo določi zavezance in minimalne vsebine sistema upravljanja z energijo, ki vključujejo cilje s področja energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije za skupino stavb istega zavezanca, ukrepe za doseganje ciljev, način preverjanja doseganja ciljev, vrsto podatkov, ki jih zavezanci sporočajo v informatizirano zbirko upravljanja z energijo, ter naloge in pogoje, ki jih mora izpolnjevati odgovorna oseba za upravljanje z energijo ter so odvisni od vrste stavb in tehničnih stavbnih sistemov.

(7) Vlada v uredbi iz prejšnjega odstavka določi tudi obvezne deleže obnovljivih virov in zahteve glede energetske učinkovitosti stavb oseb javnega sektorja ter ukrepe za povečanje energetske učinkovitosti in uporabo obnovljivih virov energije v stavbah, ki jih uporabljajo osebe javnega sektorja.

3. ENERGETSKI PREGLEDI

16. člen

(energetski pregledi)

(1) Ministrstvo spodbuja izdelavo in izvajanje energetskih pregledov v malih in srednjih podjetjih ter izvajanje priporočil, ki izhajajo iz teh pregledov.

(2) Velike družbe, kot so določene v predpisih s področja gospodarskih družb, izvedejo energetski pregled na vsaka štiri leta in o izvedenem energetskem pregledu poročajo agenciji.

(3) Šteje se, da je zahteva iz prejšnjega odstavka izpolnjena, če:

- podjetje izvaja sistem upravljanja z energijo ali okolja, ki ga je potrdil neodvisni organ v skladu z evropskimi ali mednarodnimi standardi, če sistem upravljanja z energijo ali okolja vključuje pregled rabe energije v skladu z metodologijo iz sedmega odstavka tega člena, ali

- je izvedena širša okoljska presoja, ki vključuje pregled rabe energije v skladu z metodologijo iz sedmega odstavka tega člena.

(4) Na zahtevo velike družbe iz drugega odstavka tega člena agencija potrdi izpolnitev obveznosti energetskega pregleda podjetju, ki izkaže, da v svojem poslovanju dosega namen energetskih pregledov na enega od načinov iz prejšnjega odstavka.

(5) Agencija vodi evidenco velikih družb in izvaja nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti iz tretjega odstavka tega člena ter nad kakovostjo energetskih pregledov v skladu z metodologijo iz sedmega odstavka tega člena.

(6) Agencija vsako leto do 31. marca ministrstvu pošlje poročilo o izpolnitvi obveznosti izvedbe energetskih pregledov v preteklem letu in o morebitnih neskladnostih izvedenih pregledov z metodologijo iz sedmega odstavka tega člena.

(7) Minister predpiše podrobno metodologijo za izdelavo in obvezno vsebino energetskih pregledov.

4. MERJENJE IN OBRAČUNAVANJE PORABLJENE ENERGIJE

17. člen

(merjenje porabe zemeljskega plina)

(1) Operater sistema mora končnim odjemalcem zagotoviti uvajanje naprednih merilnih sistemov, ki spodbujajo končne odjemalce k aktivni udeležbi na trgu dobave zemeljskega plina in so v skladu z naslednjimi zahtevami:

- natančno merijo dejansko porabo energije in končnim odjemalcem dajejo na voljo informacije o dejanskem času porabe;

- potrjeni podatki o pretekli porabi so za končne odjemalce preprosto in varno dostopni ter grafično prikazani, na zahtevo in brez dodatnih stroškov;

- varnost naprednih merilnih sistemov, sporočanje podatkov ter zasebnost in varnost osebnih podatkov so v skladu z zakonodajo Evropske unije s področja kibernetske varnosti in varstva osebnih podatkov ter ob upoštevanju najboljših tehnologij, pri čemer se upoštevajo stroški in načela sorazmernosti;

- brezplačna zagotovitev ustreznih nasvetov in informacij ob namestitvi naprednega merilnega sistema, zlasti o vseh možnostih v zvezi z upravljanjem odčitavanja števcev, spremljanjem porabe energije ter o zbiranju in obdelavi osebnih podatkov v skladu s predpisi Evropske unije na področju varstva osebnih podatkov.

(2) Agencija mora izdelati oceno stroškovne učinkovitosti uvedbe naprednih merilnih sistemov, ki vključuje oceno dolgoročnih stroškov in koristi za trg in posamičnega odjemalca, ekonomsko oceno, katera oblika naprednega merjenja je ekonomsko upravičena in stroškovno učinkovita ter kakšen časovni okvir je izvedljiv za njihovo uvedbo.

(3) Zahteva za uvedbo naprednih merilnih sistemov iz prvega odstavka tega člena se pogojuje s tem, da agencija v postopku ocene stroškovne učinkovitosti uvajanje naprednih merilnih sistemov oceni pozitivno.

(4) Kadar je uvedba sistemov naprednega merjenja v postopku ocene stroškovne učinkovitosti pozitivna, vlada predpiše ukrepe in časovni razpored uvajanja naprednih merilnih sistemov, pri čemer upošteva dolgoročno ekonomsko oceno primernosti oblike, časovnega okvira in povezanega delovanja naprednih merilnih sistemov za razvoj notranjega trga z zemeljskim plinom, ki jo izdela agencija v postopku ocene stroškovne učinkovitosti iz prejšnjega odstavka.

(5) Kadar je uvajanje sistemov naprednega merjenja v postopku ocene stroškovne učinkovitosti iz tretjega odstavka tega člena ocenjeno negativno, agencija vsaj na štiri leta znova preveri oceno stroškov in koristi.

18. člen

(merjenje porabe ogrevanja, hlajenja in toplote za pripravo sanitarne tople vode za posamezno stavbo)

(1) Končni odjemalci daljinskega ogrevanja, daljinskega hlajenja in toplote za pripravo sanitarne tople vode morajo imeti nameščene števce, ki natančno prikazujejo dejansko količino porabljene energije.

(2) Če stavba prejema toploto iz daljinskega ogrevanja ali hlajenja ali se s toploto oskrbuje iz skupne kotlovnice za več stavb ali delov stavb, lastniki stavbe za vsako stavbo posebej zagotovijo, da se merjenje porabe toplote izvaja tako, da se toplotni števec za ogrevanje in števec za toploto za pripravo sanitarne tople vode namestita na mesto oddaje.

(3) Stroški porabe toplote posamezne stavbe se določijo na podlagi stroškov porabe toplote oziroma stroškov goriva v skupni kotlovnici za več stavb ali delov stavb ter na podlagi podatkov o izmerjeni porabi toplote v skladu s prejšnjim odstavkom, in sicer v razmerju izmerjenih porab toplote na ravni posameznih stavb.

19. člen

(individualno merjenje toplote v posameznih delih stavb ter delitev stroškov ogrevanja, hlajenja in priprave sanitarne tople vode)

(1) Nove večstanovanjske stavbe in druge stavbe z več posameznimi deli, ki imajo centralni vir ogrevanja ali hlajenja ali se oskrbujejo iz sistemov daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, morajo biti opremljene z individualnimi števci posebej za merjenje porabe toplote za ogrevanje, hlajenje in pripravo sanitarne tople vode.

(2) V večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli, ki imajo centralni vir ogrevanja ali hlajenja ali so oskrbovane iz sistema daljinskega

ogrevanja ali daljinskega hlajenja, morajo lastniki za merjenje porabe toplote, hlajenja oziroma priprave sanitarne tople vode zagotoviti namestitev individualnih števcev, ki omogočajo odčitek dejanske porabe toplote posameznega dela stavbe.

(3) Če namestitev individualnih števcev za merjenje porabe toplote za ogrevanje iz prejšnjega odstavka tehnično ni izvedljiva, ker bi to zahtevalo izvedbo nove napeljave, se za merjenje porabe toplote za ogrevanje uporabijo individualni delilniki stroškov ogrevanja na posameznem radiatorju. V tem primeru morajo biti vsi posamezni deli stavbe opremljeni z delilniki iste vrste in istega tipa.

(4) V večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli, ki imajo centralni vir ogrevanja ali hlajenja ali so oskrbovane iz sistema daljinskega ogrevanja ali hlajenja, se stroški ogrevanja, hlajenja in priprave sanitarne tople vode obračunavajo končnim porabnikom v pretežnem delu na podlagi dejanske porabe toplote. Podlaga za obračun so stroški, ki so določeni na podlagi merjenja porabe toplote celotne stavbe v skladu s prejšnjim členom.

(5) Končni porabniki, za katere niso na voljo odčitki z merilnih naprav, ker te niso pravilno nameščene ali končni porabniki ne omogočajo njihovega odčitavanja, plačajo energijo po ključu delitve ogrevane površine oziroma ogrevane prostornine, povečano na način, določen s predpisom iz šestega odstavka tega člena, tako da se tem lastnikom onemogoči udeležba pri prihrankih energije celotne stavbe, doseženih z namestitvijo naprav in obračunom stroškov po dejanski porabi toplote.

(6) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za stanovanjsko politiko, določi način merjenja, delitve ter obračuna stroškov ogrevanja, hlajenja in priprave sanitarne tople vode v večstanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli.

20. člen

(zahteve v zvezi z daljinskim odčitavanjem merilnih naprav za toploto)

Števci in delilniki stroškov ogrevanja iz 18. in 19. člena tega zakona morajo biti naprave z daljinskim odčitavanjem.

21. člen

(zagotavljanje informacij o merjenju in obračunu porabe zemeljskega plina)

(1) Končnim odjemalcem, ki nimajo naprednih merilnih sistemov, morata dobavitelj in operater distribucijskega sistema zagotoviti, da so informacije o obračunu porabe zemeljskega plina zanesljive in točne ter temeljijo na dejanski porabi, če je to tehnično izvedljivo in ekonomsko upravičeno. Dobavitelj mora obračunavanje na podlagi dejanske porabe izvesti vsaj enkrat na leto. Informacije o obračunu, ki lahko temeljijo na dejanski ali ocenjeni porabi, morajo biti dane na voljo končnemu odjemalcu dvakrat na leto. V primeru zahteve končnega odjemalca ali v primeru prejemanja elektronskega obračuna dobavitelj pošlje informacijo o obračunu najmanj štirikrat na leto. Informacije o obračunu se ne pošljejo v primeru porabe zemeljskega plina samo za namene kuhanja. Ta obveznost se lahko izpolni s sistemom rednega samoodčitavanja končnih odjemalcev, ki odčitane podatke s števca sporočajo dobavitelju energije. Če končni odjemalec ne sporoči odčitanih podatkov s števca za zadevno obračunsko obdobje ali če operater distribucijskega sistema v postopku kontrole podatka le-tega zavrne zaradi prevelikega odstopanja od predvidene porabe, se obračun pripravi na podlagi ocenjene porabe ali pavšalnega zneska.

(2) Končnim odjemalcem, ki imajo napredne merilne sisteme, ki omogočajo točne informacije o obračunu na podlagi dejanske porabe, operater distribucijskega sistema zagotovi možnost preprostega dostopa do dodatnih informacij o pretekli porabi po spletu ali prek vmesnika števca, ki omogočajo podrobno samopreverjanje.

(3) Dodatne informacije iz prejšnjega odstavka vključujejo:

a) kumulativne podatke za obdobje najmanj treh predhodnih let ali, če je krajše, obdobje od začetka veljavnosti pogodbe o dobavi. Podatki ustrezajo obdobjem, za katera so na voljo informacije o vmesnih obračunih;

b) podrobne podatke o času porabe za vsak dan, teden, mesec in leto. Taki podatki so dani na voljo končnemu odjemalcu za obdobje najmanj zadnjih 24 mesecev ali, če je krajše, obdobje od začetka veljavnosti pogodbe o dobavi.

(4) Ne glede na namestitev naprednih merilnih sistemov:

a) se na zahtevo končnega odjemalca dajo na voljo ponudniku energetskih storitev, ki ga imenuje končni odjemalec, informacije o obračunu zemeljskega plina in pretekli porabi končnih odjemalcev, če so takšne informacije na voljo;

b) mora biti končnim odjemalcem omogočeno elektronsko prejemanje informacij o obračunu in obračunov, ter da na zahtevo prejmejo jasno in razumljivo pojasnilo o tem, kako je bil pripravljen njihov obračun, zlasti če obračuni ne temeljijo na dejanski porabi;

c) končni odjemalci poleg obračuna dobijo na voljo ustrezne informacije o celovitem prikazu tekočih stroškov za porabljeno energijo, in sicer:

- veljavne dejanske cene in o dejanski porabi energije,

- primerjavo med sedanjo porabo energije končnega odjemalca in porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta,

- kontaktne podatke organizacij, ki razpolagajo z informacijami o ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti, primerjalnih diagramih porabe končnih odjemalcev in o podatkih o tehničnih specifikacijah za opremo, ki porablja energijo,

- primerjavo s povprečnim standardnim ali referenčnim končnim odjemalcem iz iste porabniške skupine, kadar je to mogoče in koristno;

č) se končnim odjemalcem na zahtevo zagotavljajo informacije o stroških energije in predračuni zanje pravočasno in v lahko razumljivi obliki, ki omogoča primerjavo ponudb na enaki podlagi.

22. člen

(zagotavljanje informacij o merjenju in obračunu porabe toplote za ogrevanje, hlajenje ter pripravo sanitarne tople vode)

(1) Dobavitelj toplote iz omrežja, upravljavec skupne kotlovnice ali druga oseba, ki jo za izvajanje obračunov v večstanovanjski stavbi ali drugi stavbi z več posameznimi deli določijo etažni lastniki (v nadaljnjem besedilu: zavezanec za obveščanje), mora končnim porabnikom vsaj enkrat na leto zagotoviti informacije o obračunih porabe toplote za ogrevanje, hlajenje in pripravo sanitarne tople vode.

(2) Če zavezanec za obveščanje, kadar se za merjenje toplote v stavbi ali delu stavbe uporabljajo delilniki stroškov, ni pooblaščen za odčitavanje delilnikov in delitev stroškov, morata obveznosti glede obveščanja končnih porabnikov po tem zakonu zagotoviti skupaj zavezanec za obveščanje ter izvajalec storitev odčitavanja in delitve stroškov. Skupna zavezanca z medsebojnim dogovorom določita dolžnosti vsakega od njiju z namenom izpolnjevanja obveznosti v skladu s tem zakonom, zlasti v zvezi z nalogami vsakega od njiju glede zagotavljanja informacij o obračunih iz tretjega odstavka tega člena in informacij o porabi iz četrtega odstavka tega člena, ter o vsebini medsebojnega dogovora obvestita končne porabnike.

(3) Zavezanci za obveščanje morajo zagotoviti:

a) da so informacije o obračunih zanesljive in točne ter temeljijo na dejanski porabi ali odčitanih podatkih delilnikov stroškov;

b) da imajo končni odjemalci možnost elektronskega prejemanja informacij o obračunu in obračunov;

c) da obračuni v jasni in razumljivi obliki vsebujejo naslednje informacije:

- veljavne dejanske cene in o dejanski porabi energije ali skupnih stroških ogrevanja ter odčitane podatke z delilnikov stroškov ogrevanja,

- informacije o uporabljeni mešanici virov energije in s tem povezanih letnih emisijah toplogrednih plinov, tudi za končne porabnike, ki se oskrbujejo iz daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, ter informacije o davkih, dajatvah in tarifah,

- primerjave med sedanjo porabo energije končnega porabnika in porabo energije v istem obdobju prejšnjega leta, v grafični obliki, za ogrevanje in hlajenje glede na klimatske razmere,

- kontaktne podatke organizacij, ki razpolagajo z informacijami o ukrepih za izboljšanje energetske učinkovitosti, primerjalnih diagramih porabe končnih odjemalcev in o podatkih o tehničnih specifikacijah za opremo, ki porablja energijo,

- informacije o pritožbenih postopkih,

- primerjave s povprečnim normaliziranim ali referenčnim končnim porabnikom iz iste porabniške skupine. V primeru elektronskih obračunov lahko te primerjave zagotovijo na spletu, hkrati pa se priložijo obračunom,

- jasno in razumljivo pojasnilo o tem, kako je bil znesek na računu izračunan, ter vsaj informacije iz četrte in pete alineje tega odstavka, če obračuni ne temeljijo na dejanski porabi ali odčitanih podatkih z delilnikov stroškov ogrevanja;

č) da se informacije o obračunu in pretekli porabi ali odčitani podatki iz delilnikov stroškov, če so na voljo, na zahtevo končnega porabnika dajo na voljo ponudniku energetskih storitev, ki ga določi končni porabnik;

d) da je poskrbljeno za kibernetsko varnost ter varnost zasebnosti in osebnih podatkov v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

(4) Zavezanec za obveščanje mora končnim porabnikom zagotoviti podatke o dejanski porabi ali odčitane podatke vsak mesec, v katerem se je izvajalo ogrevanje, hlajenje

ali priprava sanitarne tople vode. Ti podatki so končnim porabnikom lahko dani na voljo tudi po spletu in se posodabljajo tako pogosto, kolikor to dopuščajo merilne naprave in sistemi, ki se uporabljajo.

(5) Končni porabnik lahko ne glede na pogoje dogovora zavezancev iz drugega odstavka tega člena uresničuje svoje pravice do prejema obračunov in podatkov o porabi v skladu s tem zakonom proti vsakemu od zavezancev.

23. člen

(stroški dostopa do informacij o merjenju in obračunu za zemeljski plin)

(1) Končnim odjemalcem zemeljskega plina mora biti zagotovljeno, da račune za porabo energije in informacije o njih prejmejo brezplačno.

(2) Operater sistema mora zagotoviti, da je končnim odjemalcem in tretjim osebam, ki jih končni odjemalci za to pooblastijo, na ustrezen način in brezplačno omogočen dostop do podatkov o njihovi porabi.

24. člen

(stroški dostopa do informacij o merjenju in obračunu ter porabi toplote za ogrevanje, hlajenje in pripravo sanitarne tople vode ter stroški merjenja, odčitavanja in delitve stroškov)

(1) Končnemu porabniku mora biti zagotovljeno, da informacije o izstavljenih obračunih za porabo toplote za ogrevanje, hlajenje in pripravo sanitarne tople vode ter informacije o lastni porabi prejmejo brez dodatnih stroškov.

(2) Stroški, ki zajemajo merjenje, odčitavanje, delitev stroškov med končne porabnike in sestavo obračunov za porabo ogrevanja, hlajenja in pripravo sanitarne tople vode v večstanovanjskih in drugih stavbah, se lahko prenesejo na končne porabnike. Stroški, ki se lahko zaračunajo končnim porabnikom, ne smejo presegati dejanskih stroškov, ki so potrebni za opravljanje teh storitev ob upoštevanju stroškovne učinkovitosti njihovega izvajanja.

(3) Če naloge iz prejšnjega odstavka v večstanovanjski stavbi opravlja upravnik, mora v svojem obračunu stroškov upravljanja stavbe, ki jih razdeli med etažne lastnike, strošek v zvezi z nalogami prikazati ločeno od drugih upravniških storitev.

(4) Minister določi najvišje dovoljene stroške za zagotavljanje obračunov iz drugega odstavka tega člena ob upoštevanju dejanskih stroškov in načela stroškovne učinkovitosti, če trg storitev izvajanja delitve in obračuna ni konkurenčen ter ima škodljive učinke za končne porabnike.

IV. POGLAVJE: ENERGETSKA UČINKOVITOST STAVB

25. člen

(skoraj ničenergijske stavbe)

(1) Vse nove stavbe morajo biti skoraj ničenergijske.

(2) Pri določitvi minimalnih zahtev glede energetske učinkovitosti stavb in njihovih elementov se upoštevajo stroškovno optimalne ravni za minimalne zahteve glede energetske učinkovitosti stavb in elementov stavb, ki jih izračuna ministrstvo v skladu z delegiranimi akti Evropske komisije iz prvega odstavka 5. člena Direktive 2010/31/EU.

26. člen

(akcijski načrt za skoraj ničenergijske stavbe)

(1) Vlada na predlog ministrstva sprejme in vsaka tri leta obnovi akcijski načrt za skoraj ničenergijske stavbe.

(2) Akcijski načrt za skoraj ničenergijske stavbe vključuje cilje ter programe in ukrepe za doseganje teh ciljev, pa tudi kadrovske in finančne vire za izvedbo teh programov in ukrepov. Vlada v tem načrtu oblikuje tudi politiko in ukrepe za spodbuditev energetske prenove stavb v skoraj ničenergijske.

(3) Ministrstvo vsaka tri leta pripravi poročilo o napredku pri povečanju števila skoraj ničenergijskih stavb in o tem obvesti Evropsko komisijo.

27. člen

(alternativni sistemi za oskrbo z energijo)

(1) Pri graditvi nove stavbe je treba pri projektiranju in izvedbi upoštevati uporabo razpoložljivih visoko učinkovitih alternativnih sistemov za oskrbo z energijo z upoštevanjem tehnične, funkcionalne, okoljske in ekonomske izvedljivosti teh sistemov.

(2) Pri večji prenovi stavbe ali njenega posameznega dela, ki po predpisih o graditvi objektov pomeni rekonstrukcijo, je treba pri projektiranju in izvedbi tehničnih stavbnih sistemov upoštevati uporabo visoko učinkovitih alternativnih sistemov za oskrbo z energijo, če je to tehnično, funkcionalno in ekonomsko izvedljivo, ter predpisane notranje klimatske pogoje, požarno varnost in potresno tveganje.

(3) Za alternativne sisteme za oskrbo z energijo se štejejo naslednji sistemi:

- decentralizirani sistemi na podlagi obnovljivih virov energije;
- soproizvodnja z visokim izkoristkom;
- daljinsko ali skupinsko ogrevanje ali hlajenje, če je na voljo;
- toplotne črpalke;
- sistemi na podlagi odvečne toplote iz obnovljivih virov energije.

28. člen

(učinkovitost tehničnih stavbnih sistemov)

(1) Tehnični stavbni sistemi, ki se namestijo v stavbe, morajo izpolnjevati tehnične zahteve za pravilno namestitev, ustrezno velikost, namestitev delovanja in nadzor nad delovanjem.

(2) Po namestitvi novega tehničnega stavbnega sistema, ob zamenjavi celotnega tehničnega stavbnega sistema ali večji nadgradnji tehničnega stavbnega sistema, ki lahko znatno vpliva na celotno učinkovitost, se učinkovitost celotnega tehničnega stavbnega sistema izkaže z dokumentacijo.

(3) Če se na tehničnem stavbnem sistemu izvede zamenjava, nadgradnja ali druga sprememba, ki ima vpliv na energetsko učinkovitost sistema, se učinkovitost spremenjenega dela izkaže z nalepko o energijski učinkovitosti in z informacijskim listom proizvoda iz 48. člena tega zakona.

(4) Pri vzdrževalnih delih in popravilih tehničnih stavbnih sistemov, katerih namen je zagotoviti varno in optimalno delovanje sistema, ter pri zamenjavi manj pomembnih sestavnih delov sistema ni treba izkazati učinkovitosti tehničnega stavbnega sistema.

(5) Dokumentacijo iz drugega odstavka tega člena ter nalepko o energijski učinkovitosti in informacijski list proizvoda iz tretjega odstavka tega člena je treba hraniti ves čas obratovanja tehničnega stavbnega sistema, ki je bil spremenjen, tako da je na voljo za preverjanje skladnosti tehničnega stavbnega sistema z minimalnimi zahtevami, ki so predpisane za te sisteme, in za izdajo energetskih izkaznic. Za hrambo dokumentacije je odgovoren lastnik stavbe, v kateri je tehnični stavbni sistem nameščen.

(6) Minister v soglasju z ministrom, pristojnim za graditev, podrobneje določi zahteve iz prvega odstavka tega člena, vrsto dokumentacije iz drugega odstavka tega člena, pri čemer upošteva vrsto stavb, tehnologije in velikost tehničnega stavbnega sistema, manj pomembni sestavni del sistema iz četrtega odstavka tega člena ter način hranjenja dokumentacije.

29. člen

(polnilna mesta za električna vozila)

(1) Pri graditvi novih in večjih prenovah nestanovanjskih stavb, ki imajo več kot deset parkirnih mest, mora investitor zagotoviti namestitev najmanj enega polnilnega mesta za električna vozila, kot ga določa predpis, ki ureja vzpostavitev infrastrukture za alternativna goriva v prometu, in namestitev infrastrukture za napeljavo vodov za električne kable za vsaj eno na vsakih pet parkirnih mest tako, da bo omogočeno hkratno polnjenje električnih vozil na vseh parkirnih mestih:

- če so parkirna mesta znotraj stavbe in gre za večjo prenovo, prenovitvena dela zajemajo parkirna mesta ali električno inštalacijo stavbe, ali

- če so parkirna mesta neposredno ob stavbi in gre za večjo prenovo, prenovitvena dela zajemajo parkirna mesta ali električno inštalacijo parkirnih mest.

(2) Pri graditvi in večjih prenovah počivališč zunaj vozišča javne ceste, ki so namenjena kratkemu postanku udeležencev cestnega prometa, ter samostojnih urejenih parkirišč za motorna vozila, mora investitor zagotoviti namestitev najmanj enega polnilnega mesta za električna vozila, kot ga določa predpis, ki ureja vzpostavitev infrastrukture za alternativna goriva v prometu, in namestitev infrastrukture za napeljavo vodov za električne kable za vsaj eno na vsakih pet parkirnih mest tako, da bo omogočeno hkratno polnjenje električnih vozil na vseh parkirnih mestih.

(3) Za nestanovanjske stavbe, ki imajo več kot dvajset parkirnih mest, mora lastnik zagotoviti namestitev najmanj enega polnilnega mesta za električna vozila, kot ga določa

predpis, ki ureja vzpostavitev infrastrukture za alternativna goriva v prometu, in namestitev infrastrukture za napeljavo vodov za električne kable za vsaj eno na vsakih deset parkirnih mest tako, da omogoči poznejšo namestitev polnilnih mest za električna vozila.

(4) Prvi odstavek tega člena in prejšnji odstavek ne veljata za stavbe, katerih lastniki so mala podjetja, ali za stavbe, ki niso priključene na elektroenergetski sistem.

(5) Pri graditvi novih in večjih prenovah stanovanjskih stavb, ki imajo več kot deset parkirnih mest, mora investitor zagotoviti namestitev infrastrukture za napeljavo vodov za električne kable tako, da bo omogočeno polnjenje električnih vozil na vsakem parkirnem mestu:

- če so parkirna mesta znotraj stavbe in gre za večjo prenovo, prenovitvena dela zajemajo parkirna mesta ali električno inštalacijo stavbe, ali

- če so parkirna mesta neposredno ob stavbi in gre za večjo prenovo, prenovitvena dela zajemajo parkirna mesta ali električno inštalacijo parkirnih mest.

30. člen

(energetska izkaznica)

(1) Energetska izkaznica je javna listina s podatki o energetski učinkovitosti stavbe ali dela stavbe.

(2) Energetska izkaznica mora vsebovati oceno energetske učinkovitosti stavbe in referenčne vrednosti, ki omogočajo primerjavo. Sestavni del energetske izkaznice so priporočila za optimalne ali stroškovno učinkovite izboljšave energetske učinkovitosti, razen pri novih stavbah.

(3) Veljavnost energetske izkaznice je deset let. Stranka lahko pridobi novo energetsko izkaznico pred potekom desetih let.

(4) Stavba ali posamezni del stavbe ne more imeti dveh ali več veljavnih energetskih izkaznic. Nova energetska izkaznica za posamezno stavbo ali posamezni del stavbe razveljavi prejšnjo.

(5) Za stavbo, v kateri ni vzpostavljena etažna lastnina, se energetska izkaznica lahko izda le za celotno stavbo. V tem primeru lastnik posameznega dela stavbe iz drugega odstavka 31. člena tega zakona lahko naroči izdajo energetske izkaznice le za celotno stavbo.

(6) Energetsko izkaznico izdaja pooblaščena pravna ali fizična oseba iz 38. člena tega zakona na zahtevo stranke.

(7) Vsako izdajo energetske izkaznice mora neodvisni strokovnjak za izdelavo energetske izkaznice sočasno ob izdaji prijaviti za vpis v register energetskih izkaznic.

(8) Energetska izkaznica se izroči lastniku ali uporabniku posamezne stavbe ali posameznega dela stavbe.

31. člen

(pravica in dolžnost imetništva energetske izkaznice)

(1) Energetsko izkaznico lahko pridobi lastnik ali uporabnik stavbe oziroma posameznega dela stavbe.

(2) Energetsko izkaznico mora zagotoviti lastnik stavb ali posameznih delov stavb za stavbe ali posamezne dele stavb, ki se zgradijo, prodajo ali oddajo, ter jo predložiti pri prodaji ali oddaji v najem kupcu oziroma novemu najemniku najpozneje pred sklenitvijo pogodbe. Namesto energetske izkaznice posameznega dela stavbe se lahko predloži energetska izkaznica za celotno stavbo.

(3) Obveznost zagotovitve energetske izkaznice iz prejšnjega odstavka ne velja za oddajo stavbe ali njenega posameznega dela najemniku, ki je bil pred najemom lastnik stavbe ali njenega posameznega dela ali je imel pred najemom v stavbi ali njenem posameznem delu prijavljeno stalno ali začasno prebivališče.

(4) Osebe javnega sektorja morajo zagotoviti energetsko izkaznico za vse stavbe s celotno uporabno površino nad 250 m², ki so v njihovi lasti ali uporabi.

(5) Za novozgrajene stavbe, ki se po dokončani gradnji ne prodajo ali oddajo v najem, se šteje, da je obveznost zagotovitve energetske izkaznice iz drugega odstavka tega člena izpolnjena z izkazom o energetskih lastnostih stavbe, ki je sestavni del dokazila o zanesljivosti objekta v skladu s predpisi s področja graditve objektov.

(6) Energetske izkaznice za stavbo ali njen posamezni del ni treba predložiti pri:

- oddaji v najem za obdobje, krajše od enega leta;
- prodaji v primeru izkazane javne koristi za razlastitev;
- prodaji v postopku izvršbe ali v stečajnem postopku;
- izročitvi nepremičnine v last Republike Slovenije ali lokalne skupnosti na podlagi sklepa o izročitvi zapuščine, kadar ni dedičev;
- prodaji nevzdrževanih, zapuščenih in dotrajanih stavb, ki se štejejo za neprimerne za uporabo ali prebivanje, zanje pa izračun energijskih kazalnikov ni mogoč.

(7) Če je po poteku pogodbe o oddaji stavbe ali posameznega dela stavbe v najem, ki je bila sklenjena za obdobje, krajše od enega leta, sklenjena ena ali več zaporednih pogodb o oddaji v najem z istim najemnikom, katerih neprekinjeni čas trajanja bi bil daljši kot eno leto, je lastnik dolžan predložiti energetsko izkaznico ob sklenitvi zaporedne pogodbe, s katero se skupna dolžina trajanja najema podaljša prek enega leta. Trimesečna ali krajša prekinitev ne pomeni prekinitve zaporednega sklepanja pogodb o oddaji v najem.

(8) Če se stavba ali njen posamezni del prodaja ali oddaja v najem še pred pridobitvijo uporabnega dovoljenja, mora investitor kupcu oziroma najemniku predložiti izkaz o energijskih lastnostih stavbe, ki je izdelan v skladu s predpisom, ki ureja učinkovito rabo energije v stavbah. Po pridobitvi uporabnega dovoljenja mora investitor kupcu oziroma najemniku predložiti energetsko izkaznico.

(9) Pri prodaji ali oddaji stavbe ali njenega posameznega dela v najem mora lastnik zagotoviti, da se pri oglaševanju navedejo energijski kazalniki energetske učinkovitosti stavbe ali njenega posameznega dela iz energetske izkaznice.

(10) Zahteve glede energetske izkaznice in izkaza o energijskih lastnostih stavbe iz tega člena se ne nanašajo na:

- stavbe, ki se uporabljajo za obredne namene ali verske dejavnosti,

- industrijske stavbe in skladišča, če se v njih ne uporablja energija za zagotavljanje notranjih klimatskih pogojev,

- nestanovanjske kmetijske stavbe, če se v njih ne uporablja energija za zagotavljanje notranjih klimatskih pogojev,

- enostavne in nezahtevne objekte ter

- samostojne stavbe s celotno uporabno tlorisno površino, manjšo od 50 m^2.

32. člen

(register energetskih izkaznic)

(1) Ministrstvo vodi register energetskih izkaznic. V register se vpišejo podatki o stavbi oziroma posameznem delu stavbe, podatki o energetski izkaznici, podatki o neodvisnem strokovnjaku, ki je izdelovalec izkaznice: ime in priimek ter številka in datum izdaje licence. Register energetskih izkaznic je javen.

(2) Podatki iz registra energetskih izkaznic so del skupne prostorske podatkovne infrastrukture ter so na voljo za statistične in raziskovalne namene.

(3) Podrobnejšo vsebino, obliko in metodologijo za izdelavo in izdajo energetske izkaznice, vrste stavb, za katere velja obveznost izdaje energetske izkaznice, ter vsebino podatkov, način vodenja registra energetskih izkaznic in način prijave izdane energetske izkaznice za vpis v register energetskih izkaznic predpiše minister.

33. člen

(strošek izdelave energetske izkaznice)

(1) Strošek izdelave energetske izkaznice mora plačati lastnik oziroma lastniki stavbe.

(2) Strošek izdelave izkaznice se šteje za strošek rednega upravljanja, vezanega na učinkovitejšo rabo energije.

34. člen

(namestitev energetske izkaznice na vidno mesto)

(1) Lastnik ali upravljavec stavbe mora zagotoviti, da se veljavna energetska izkaznica namesti na vidno mesto, in sicer:

- v stavbah s celotno uporabno tlorisno površino nad 250 m², ki so v lasti ali uporabi oseb javnega sektorja;

- v stavbah s celotno uporabno tlorisno površino nad 500 m², kjer se pogosto zadržuje javnost in za katere velja obveznost zagotovitve energetske izkaznice iz 31. člena tega zakona ter niso v lasti ali uporabi javnega sektorja.

(2) Vrste stavb iz tega člena, za katere velja obveznost namestitve energetske izkaznice na vidno mesto, podrobneje predpiše minister.

35. člen

(pregled klimatskih sistemov)

(1) Lastnik stavbe ali dela stavbe mora najmanj na vsakih pet let zagotoviti redni pregled dostopnih delov klimatskih sistemov ali sistemov za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje z nazivno izhodno močjo nad 70 kW.

(2) Prvi pregled klimatskega sistema ali sistema za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje se mora opraviti v petih letih od izdaje uporabnega dovoljenja oziroma v petih letih od vgradnje ali prenove klimatskega sistema ali sistemov za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje.

(3) Preglede klimatskih sistemov izvajajo neodvisni strokovnjaki, ki pridobijo licenco iz 40. člena tega zakona.

(4) Pregled vključuje oceno učinkovitosti in velikosti klimatskega sistema v primerjavi z zahtevami v zvezi s hlajenjem stavbe ter priporočila za stroškovno učinkovito izboljšanje energetske učinkovitosti pregledanega sistema. Kadar je to ustrezno, pregled vključuje tudi oceno sistema pri tipičnih ali povprečnih pogojih obratovanja.

(5) Na podlagi pregleda neodvisni strokovnjak uporabnikom svetuje tehnično mogoče in stroškovno učinkovite izboljšave ali zamenjavo klimatskega sistema ali sistema za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje ter alternativne rešitve.

(6) Izdano poročilo o pregledu klimatskega sistema mora neodvisni strokovnjak prijaviti za vpis v register poročil pregledov klimatskih sistemov. Poročilo o pregledu klimatskega sistema se izroči lastniku posamezne stavbe ali posameznega dela stavbe.

(7) Register poročil pregledov klimatskih sistemov vodi ministrstvo. V register se vpišejo podatki o stavbi oziroma delu stavbe, podatki o poročilu o pregledu klimatske naprave, podatki o neodvisnem strokovnjaku, ki je izdelovalec poročila: ime in priimek ter številka in datum izdaje licence. Podatki iz registra poročil pregledov klimatskih sistemov so del skupne prostorske podatkovne infrastrukture.

(8) Klimatski sistemi ali sistemi za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje iz prvega odstavka tega člena so oproščeni pregledov, če so predmet pogodbenega zagotavljanja prihrankov energije na podlagi pogodbe, ki določa dogovorjeno raven izboljšave energetske učinkovitosti teh sistemov in poleg tega vsebuje tudi naslednje sestavine:

- navedbo zagotovljenih prihrankov, ki bodo doseženi z izvajanjem ukrepov po pogodbi;
- trajanje pogodbe, pogoje in odpovedni rok;
- referenčni datum za določitev doseženih prihrankov;
- obveznost, da se v celoti izvajajo ukrepi iz pogodbe, in dokumentiranje vseh sprememb med trajanjem pogodbe;
- jasne in pregledne določbe o merjenju in preverjanju doseženih zagotovljenih prihrankov.

(9) Lastnik stavbe ali dela stavbe mora po prenehanju pogodbe iz prejšnjega odstavka zagotoviti prvi redni pregled v enem letu.

(10) Podrobnejšo vsebino, način izvedbe, merila za določitev cene poročila o pregledu klimatskega sistema ter način vodenja registra poročil pregledov klimatskih sistemov predpiše minister.

36. člen

(pregled ogrevalnih sistemov)

(1) Lastnik stavbe ali dela stavbe mora zagotoviti redne preglede dostopnih delov ogrevalnih sistemov ali sistemov za kombinirano ogrevanje in prezračevanje, kot so kurilne naprave, generator toplote, toplotne črpalke, nadzorni sistemi in obtočne črpalke z nazivno izhodno močjo za ogrevanje prostorov nad 70 kW.

(2) Prvi pregled ogrevalnega sistema ali sistema za kombinirano ogrevanje in prezračevanje, ki je vgrajen v novo stavbo, se mora opraviti v osmih letih od izdaje uporabnega dovoljenja oziroma v osmih letih od vgradnje ali prenove ogrevalnega sistema ali sistema za kombinirano ogrevanje in prezračevanje.

(3) Preglede ogrevalnih sistemov izvajajo neodvisni strokovnjaki, ki pridobijo licenco iz 40. člena tega zakona.

(4) Pregledi med drugim vključujejo oceno učinkovitosti in velikosti kurilne naprave v primerjavi z zahtevami v zvezi z ogrevanjem stavbe ter priporočila za stroškovno učinkovito izboljšanje energetske učinkovitosti pregledanega ogrevalnega sistema. Kadar je to ustrezno, pregled vključuje tudi oceno sistema pri tipičnih ali povprečnih pogojih obratovanja.

(5) Na podlagi pregleda neodvisni strokovnjak uporabnikom svetuje mogoče izboljšave ali zamenjavo kurilnih naprav, druge spremembe ogrevalnega sistema ali sistema za kombinirano ogrevanje in prezračevanje prostorov ter alternativne rešitve, da se ocenita učinkovitost in ustreznost velikosti teh sistemov.

(6) Izdano poročilo o pregledu ogrevalnega sistema mora neodvisni strokovnjak prijaviti za vpis v register poročil o pregledu ogrevalnega sistema. Poročilo o pregledu ogrevalnega sistema se izroči lastniku stavbe ali dela stavbe.

(7) Pri pregledu morajo neodvisni strokovnjaki pooblaščenih pravnih ali fizičnih oseb upoštevati metodologijo, določeno s predpisom iz enajstega odstavka tega člena.

(8) Register poročil pregledov ogrevalnih sistemov vodi ministrstvo. V register se vpišejo podatki o stavbi oziroma delu stavbe, podatki o poročilu o pregledu ogrevalnega sistema, podatki o neodvisnem strokovnjaku, ki je izdelovalec poročila: ime in priimek ter številka in datum izdaje licence. Podatki iz registra poročil pregledov ogrevalnih sistemov so del skupne prostorske podatkovne infrastrukture.

(9) Ogrevalni sistemi ali sistemi za kombinirano ogrevanje in prezračevanje, ki po nazivni moči presegajo prag iz prvega odstavka tega člena, so oproščeni pregledov, če so predmet pogodbenega zagotavljanja prihrankov energije na podlagi pogodbe, ki določa dogovorjeno raven izboljšave energetske učinkovitosti teh sistemov in poleg tega vsebuje tudi naslednje sestavine:

- navedbo zagotovljenih prihrankov, ki bodo doseženi z izvajanjem ukrepov po pogodbi;
- trajanje pogodbe, pogoje in odpovedni rok;
- referenčni datum za določitev doseženih prihrankov;

- obveznost, da se v celoti izvajajo ukrepi iz pogodbe, in dokumentiranje vseh sprememb med trajanjem pogodbe;

- jasne in pregledne določbe o merjenju in preverjanju doseženih zagotovljenih prihrankov.

(10) Lastnik stavbe ali dela stavbe mora po prenehanju pogodbe iz prejšnjega odstavka zagotoviti prvi redni pregled v enem letu.

(11) Pogostost izvajanja rednih pregledov ogrevalnih sistemov ali sistemov za kombinirano ogrevanje in prezračevanje, metodologijo izvedbe pregledov, merila za določitev cene poročila o pregledu ogrevalnega sistema predpiše minister, pri čemer kot merilo upošteva izhodno moč naprav. Minister predpiše tudi način vodenja registra in način poročanja v register.

37. člen

(obveznost uvedbe sistemov za avtomatizacijo in nadzor stavb)

(1) Nestanovanjske stavbe, ki imajo projektiran ali nameščen ogrevalni sistem, klimatski sistem, sistem za kombinirano ogrevanje in prezračevanje ali sistem za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje z nazivno izhodno močjo nad 290 kW, morajo biti opremljene s sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb.

(2) Sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb iz prejšnjega odstavka morajo izpolniti naslednje zahteve glede funkcionalnosti:

- stalno spremljajo, zapisujejo in analizirajo porabo energije ter omogočajo prilagajanje porabe energije,

- primerjajo energetsko učinkovitost stavbe glede na referenčne vrednosti, odkrivajo izgube učinkovitosti tehničnih stavbnih sistemov in obveščajo osebe, ki so odgovorne za stavbo ali tehnično upravljanje stavbe, o možnostih za izboljšanje energetske učinkovitosti ter

- omogočajo komunikacijo s povezanimi tehničnimi stavbnimi sistemi in drugimi napravami v stavbi ter so interoperabilni s tehničnimi stavbnimi sistemi med različnimi vrstami tehnologij, naprav in proizvajalcev.

(3) Sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb morajo izpolnjevati minimalne zahteve glede na celotno energetsko učinkovitost, ustrezno velikost, prilagoditev in nadzor nad sistemi, ki jih predpiše minister.

(4) Stavbe, ki so opremljene s sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb, so izvzete iz obveznosti pregledov iz 35. in 36. člena tega zakona.

38. člen

(pooblastilo za izdajanje energetskih izkaznic)

Energetske izkaznice izdajajo pooblaščene pravne ali fizične osebe (v nadaljnjem besedilu: izdajatelji). Minister z odločbo podeli pooblastilo za izdajo energetskih izkaznic osebi, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima v sodni register oziroma v Poslovni register Slovenije vpisano dejavnost projektiranja ali tehničnega svetovanja in

- ima za izvajanje nalog iz prejšnje alineje s pogodbo o zaposlitvi, s pogodbo o delu, prek kooperacije ali na drug zakonit način zagotovljeno sodelovanje vsaj enega neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetskih izkaznic.

39. člen

(izdajanje energetskih izkaznic in poročil o pregledih klimatskih in ogrevalnih sistemov)

(1) Izdajatelj mora na zahtevo stranke izvesti postopek izdaje energetske izkaznice ali postopek izdaje poročila o pregledu klimatskega ali ogrevalnega sistema. Naročnik energetske izkaznice ali pregleda klimatskega ali ogrevalnega sistema mora neodvisnemu strokovnjaku dati na voljo vse potrebne podatke in projektno dokumentacijo v skladu s predpisi o graditvi objektov, zaradi potrebnega preverjanja podatkov pa mu omogočiti tudi vstop v prostore ter ogled ustreznih predmetov, naprav in sistemov.

(2) Pri opravljanju svojih nalog morajo neodvisni strokovnjaki ravnati v skladu s predpisi v zvezi z izdajanjem energetskih izkaznic, pregledi klimatskih sistemov ali pregledi ogrevalnih sistemov in jih opravljati v skladu s pravili stroke ter neodvisno od vpliva naročnika ali drugih oseb ali navodil delodajalca.

(3) Neodvisni strokovnjak ne sme izdelati energetske izkaznice ali pregleda klimatskega ali ogrevalnega sistema, če:

- obstaja kateri od razlogov za njegovo izločitev v skladu s predpisi, ki urejajo splošni upravni postopek;

- je bil v zadnjih treh letih zaposlen pri stranki oziroma naročniku energetske izkaznice oziroma pregleda ali je bil v zadnjih treh letih z njim v kakršnem koli drugem razmerju, na podlagi katerega je zanj proti plačilu izvajal storitve ali delo v odvisnem razmerju v skladu s predpisi o dohodnini;

- ne dela neodvisno, tako da to vpliva na nepristransko izdelavo energetske izkaznice, poročila o pregledu klimatskega ali ogrevalnega sistema;

- pri oblikovanju priporočenih ukrepov daje prednost konkretni opremi ali storitvam določenega ponudnika in zaradi interesov ponudnikov opreme ali storitev predlaga ukrepe, ki strokovno niso utemeljeni.

40. člen

(licenca neodvisnega strokovnjaka)

(1) Licenco neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetskih izkaznic lahko dobi posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na sedmo raven s študijskih področij, ki spadajo v ožje področje tehnika (razen v podrobno področje kemijsko inženirstvo in procesi ali v podrobno področje okoljevarstvena tehnologija) ali v ožje področje arhitektura, prostorsko načrtovanje in gradbeništvo ali v podrobno področje lesarska, papirniška, plastična, steklarska in podobna tehnologija ali v podrobno področje fizika, v skladu s predpisom, ki določa klasifikacijski sistem izobraževanja in usposabljanja;

- ima najmanj dve leti ustreznih delovnih izkušenj od pridobitve izobrazbe iz prejšnje alineje na strokovnem področju učinkovite rabe energije in obnovljivih virov energije v stavbah;

- je v zadnjih petih letih pred vložitvijo zahteve za izdajo licence uspešno opravil usposabljanje za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic v skladu s tem zakonom.

(2) Licenco neodvisnega strokovnjaka za preglede klimatskih sistemov lahko dobi posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na sedmo raven s študijskih področij, ki spadajo v ožje področje tehnika (razen v podrobno področje kemijsko inženirstvo in procesi ali v podrobno področje okoljevarstvena tehnologija ali v podrobno področje motorna vozila, ladje in letala), v skladu s predpisom, ki določa klasifikacijski sistem izobraževanja in usposabljanja;

- ima najmanj dve leti ustreznih delovnih izkušenj od pridobitve izobrazbe iz prejšnje alineje na strokovnem področju klimatskih sistemov;

- je v zadnjih petih letih pred vložitvijo zahteve za izdajo licence uspešno opravil usposabljanje po programu usposabljanja za neodvisne strokovnjake za pregled klimatskih sistemov.

(3) Licenco neodvisnega strokovnjaka za preglede ogrevalnih sistemov lahko dobi posameznik, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- ima najmanj izobrazbo, pridobljeno po študijskem programu prve stopnje, oziroma izobrazbo, ki ustreza ravni izobrazbe, pridobljene po študijskih programih prve stopnje, in je v skladu z zakonom, ki ureja slovensko ogrodje kvalifikacij, uvrščena na sedmo raven s študijskih področij, ki spadajo v ožje področje tehnika (razen v podrobno področje kemijsko inženirstvo in procesi ali v podrobno področje okoljevarstvena tehnologija ali v podrobno področje motorna vozila, ladje in letala), v skladu s predpisom, ki določa klasifikacijski sistem izobraževanja in usposabljanja;

- ima najmanj dve leti ustreznih delovnih izkušenj od pridobitve izobrazbe iz prejšnje alineje na strokovnem področju ogrevalnih sistemov;

- je v zadnjih petih letih pred vložitvijo zahteve za izdajo licence uspešno opravil usposabljanje po programu usposabljanja za neodvisne strokovnjake za pregled ogrevalnih sistemov.

(4) Ministrstvo na zahtevo stranke izda licenco neodvisnega strokovnjaka za nedoločen čas.

(5) Imetnik licence neodvisnega strokovnjaka se je dolžan vsakih pet let po pridobitvi licence udeležiti dopolnilnega usposabljanja po programu dopolnilnega usposabljanja, ki ne vsebuje preizkusa znanja.

(6) Ministrstvo upravlja register licenc neodvisnih strokovnjakov iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena. V registru se za namene upravnega odločanja in delovanja strokovnjakov po tem zakonu obdelujejo osebni podatki o neodvisnem strokovnjaku (osebno ime, naslov prebivališča, strokovni ali znanstveni naslov, datum in kraj rojstva, po potrebi vrsta specializacije in podatki o objavah, telefonska številka, naslov elektronske pošte) in datumu izdaje licence. Javni niso naslednji osebni podatki: naslov prebivališča, datum in kraj rojstva,

telefonska številka, naslov elektronske pošte. Ne glede na prejšnji stavek se posamezniku v vlogi za izdajo licence omogoči, da lahko da privolitev za javno objavo svojih podatkov za stike (telefonska številka, naslov elektronske pošte).

(7) Neodvisni strokovnjaki iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena spadajo med regulirane poklice v Republiki Sloveniji.

(8) Minister predpiše programe usposabljanja za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic ter za redne preglede klimatskih in ogrevalnih sistemov po tem zakonu, vsebino dopolnilnega usposabljanja iz petega odstavka tega člena, podrobnejše pogoje za izvajalce usposabljanja za pridobitev licenc iz 44. člena tega zakona, obliko in vsebino licence neodvisnega strokovnjaka ter podrobnejšo vsebino in način vodenja registra licenc neodvisnih strokovnjakov.

41. člen

(pristojni organ za priznavanje poklicnih kvalifikacij)

(1) Naloge pristojnega organa v skladu s predpisom, ki ureja postopek priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev za državljane držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije v Republiki Sloveniji, izvaja ministrstvo.

(2) Ministrstvo ima vse pravice in obveznosti, ki jih določajo predpisi o priznavanju poklicnih kvalifikacij. Če s tem zakonom ni določeno drugače, se za izvajanje teh nalog uporabljajo določbe predpisov o priznavanju poklicnih kvalifikacij.

(3) Državljani držav članic Evropske unije, Evropskega gospodarskega prostora in Švicarske konfederacije ali države, s katero je sklenjen ustrezen mednarodni sporazum (v nadaljnjem besedilu: države pogodbenice), lahko v Republiki Sloveniji opravljajo regulirane poklice po tem zakonu pod enakimi pogoji kot slovenski državljani, razen če s tem zakonom ni določeno drugače. Pri tem morajo uporabljati metodologijo in standarde, ki jih predpisujejo slovenski predpisi.

42. člen

(stalno opravljanje reguliranih poklicev za državljane držav pogodbenic)

(1) Državljani držav pogodbenic, ki želijo stalno opravljati regulirani poklic po tem zakonu, morajo pri ministrstvu pridobiti odločbo o priznanju poklicne kvalifikacije.

(2) Vloga za priznanje poklicne kvalifikacije se vloži v skladu z zakonom, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij. Poleg dokazil, ki jih za postopek priznavanja določa zakon, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij, mora vloga za priznanje poklicne kvalifikacije po tem zakonu vsebovati tudi dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki so primerljivi s pogoji iz tega zakona.

(3) Na podlagi odločbe o priznanju poklicne kvalifikacije lahko posameznik zaprosi za licenco neodvisnega strokovnjaka.

(4) Zoper odločbo o priznanju poklicne kvalifikacije, ki jo izda ministrstvo, pritožba ni možna, možen pa je upravni spor.

43. člen

(občasno opravljanje reguliranih poklicev za državljane držav pogodbenic)

(1) Državljani držav pogodbenic, ki želijo občasno opravljati regulirani poklic po tem zakonu, morajo pri ministrstvu vložiti pisno prijavo. Poleg dokazil, ki jih za prijavo določa zakon, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij, mora prijava za občasno opravljanje reguliranih poklicev po tem zakonu vsebovati tudi dokazila o izpolnjevanju pogojev, ki so primerljivi s pogoji iz tega zakona.

(2) Pri reguliranih poklicih ministrstvo pred prvim opravljanjem storitev preveri izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka in poklicno kvalifikacijo ponudnika po določbah zakona, ki ureja priznavanje poklicnih kvalifikacij.

(3) Ob izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka ministrstvo izda dovoljenje in ponudnika storitev začasno vpiše v register licenc neodvisnih strokovnjakov, ki občasno opravljajo poklic v Republiki Sloveniji. Register licenc neodvisnih strokovnjakov je javno dostopen na spletni strani ministrstva. Za ponudnika storitev vpis v register licenc neodvisnih strokovnjakov ne pomeni dodatnih stroškov.

(4) Posameznik, ki storitev opravlja več kot eno leto, svojo prijavo podaljša enkrat v koledarskem letu pri ministrstvu in v njej obvesti o morebitni spremembi podatkov.

44. člen

(izvajalci usposabljanja za pridobitev licenc)

Usposabljanje za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic oziroma za redne preglede klimatskih in ogrevalnih sistemov po tem zakonu lahko opravljajo organizacije, ki jih po predhodno opravljenem javnem razpisu z odločbo za največ pet let pooblasti minister. Pogoji za pridobitev pooblastila se nanašajo na:

- usposobljenost predavateljev in drugega pedagoškega kadra, ki ga angažira ta organizacija;

- kader, ki je potreben za uspešno usposabljanje in druge s tem povezane naloge (sprejemanje prijav, vodenje potrebnih evidenc in podobno);

- opremo in prostore, ki so potrebni za usposabljanje in druge s tem povezane naloge.

45. člen

(opomin ali odvzem pooblastila oziroma licence)

(1) Minister lahko z odločbo izreče opomin izdajatelju ali odvzame pooblastilo iz 38. člena tega zakona.

(2) Opomin se izdajatelju izreče v primeru ugotovljenih najmanj dveh istovrstnih nepravilnosti pri izdani energetski izkaznici.

(3) Pooblastilo se lahko odvzame, če izdajatelj:

- ne izpolnjuje katerega od pogojev iz 38. člena tega zakona ali

- neodvisni strokovnjak, angažiran pri izdajatelju, pri opravljanju nalog več kot trikrat prekrši določbe tega zakona ali določbe podzakonskega predpisa.

(4) Minister lahko z odločbo izreče opomin ali odvzame licenco neodvisnemu strokovnjaku.

(5) Opomin se imetniku licence izreče v primeru ugotovljenih najmanj dveh istovrstnih nepravilnosti pri izdelavi energetske izkaznice.

(6) Licenca se odvzame, če imetnik:

- ne izpolnjuje katerega od pogojev iz prvega, drugega in tretjega odstavka 40. člena tega zakona;

- po izdanem opominu ponovi napako;

- pri opravljanju nalog več kot enkrat prekrši določbo tega zakona ali določbo podzakonskega predpisa;

- krši tretji odstavek 39. člena tega zakona ali

- ne opravi dopolnilnega usposabljanja v skladu s petim odstavkom 40. člena tega zakona.

(7) Licenca ali pooblastilo se lahko znova pridobi po poteku treh let od pravnomočnosti odločbe o odvzemu.

46. člen

(strokovni nadzor nad izdanimi energetskimi izkaznicami in poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih sistemov)

(1) Strokovni nadzor nad energetskimi izkaznicami in poročili o pregledih izvaja ministrstvo.

(2) Ministrstvo vsako leto opravi naključni izbor med vsemi letno izdanimi energetskimi izkaznicami in opravi nadzor nad izbranimi. Vzorec mora biti dovolj velik, da se zagotovijo statistično pomembni rezultati glede skladnosti.

(3) Strokovni nadzor nad energetskimi izkaznicami lahko zajema preverjanje vhodnih podatkov o stavbi, ki so uporabljeni za izdajo energetske izkaznice, rezultatov, navedenih v izkaznici, vključno z danimi priporočili, in obiske stavb na kraju samem, če je to možno, da bi se preverilo ujemanje med specifikacijami, navedenimi v energetski izkaznici, in stavbo, za katero je bila izdana energetska izkaznica.

(4) Ministrstvo vsako leto opravi nadzor nad naključno izbranim, vsaj statistično pomembnim deležem vseh letno izdanih poročil o pregledu klimatskih in ogrevalnih sistemov ter ta poročila preveri.

(5) Za preverjanje iz drugega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka ministrstvo za vsako posamezno energetsko izkaznico ali poročilo o pregledu, ki se preverja, naroči strokovno analizo, s katero se preveri pravilnost izdane energetske izkaznice ali poročila o pregledu. V primeru ugotovljenih nepravilnosti ministrstvo na podlagi strokovne analize izdajatelju energetske izkaznice ali poročila o pregledu izda odločbo, s katero odredi odpravo nepravilnosti.

(6) Za namene strokovnega nadzora lahko ministrstvo ali oseba, ki izdeluje strokovne analize in pridobi izrecno pooblastilo ministrstva, pridobiva podatke iz uradnih evidenc.

(7) Podrobnejšo vsebino, obliko, metodologijo in roke za nadzor nad izdanimi energetskimi izkaznicami in poročili o pregledu klimatskih in ogrevalnih sistemov predpiše minister.

(8) Če v postopku strokovnega nadzora ministrstvo podvomi o pravilnosti energetske izkaznice ali poročila o pregledu, o ugotovitvah obvesti pristojni inšpektorat.

V. POGLAVJE: ZAHTEVE GLEDE ENERGETSKE UČINKOVITOSTI ZA PROIZVODE

47. člen

(okoljske zahteve za proizvode na trgu in v uporabi)

(1) Proizvod, povezan z energijo (v nadaljnjem besedilu: proizvod), se sme dati na trg, v uporabo oziroma je lahko dostopen na trgu, ko:

- izpolnjuje predpisane tehnične zahteve glede okoljsko primerne zasnove proizvodov,
- je narejena ocena skladnosti proizvoda,
- je izdana izjava Evropske unije o skladnosti,
- je izdelana tehnična dokumentacija v enem od uradnih jezikov držav članic Evropske unije,
- je označen z znakom skladnosti CE ter
- so zagotovljene jasne in razumljive informacije za končne uporabnike v slovenskem jeziku.

(2) Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik mora hraniti tehnično dokumentacijo, ki omogoča oceno skladnosti proizvoda, in izjavo Evropske unije o skladnosti še deset let po tem, ko je bil izdelan zadnji proizvod.

(3) Če proizvajalec nima sedeža v Evropski uniji in v Evropski uniji nima pooblaščenega zastopnika, je izpolnjevanje zahtev iz prvega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka dolžan zagotoviti uvoznik.

(4) Dobavitelj ali distributer proizvodov na poziv nadzornega organa zagotovi tehnično dokumentacijo proizvoda, iz katere je za proizvod razvidno izpolnjevanje zahtev glede okoljsko primerne zasnove.

(5) Prepovedano je označevanje proizvoda z znaki, ki bi lahko zavajali uporabnike glede pomena ali oblike znaka skladnosti CE.

(6) Proizvod, ki ne izpolnjuje vseh zahtev glede okoljsko primerne zasnove, se lahko prikazuje na sejmih, razstavah, demonstracijah in drugih prireditvah, če je vidno označeno, da ne bo dan na trg oziroma v uporabo pred zagotovitvijo skladnosti.

(7) Vlada z uredbo podrobneje določi tehnične zahteve glede okoljsko primerne zasnove proizvodov.

48. člen

(energijsko označevanje proizvodov na trgu)

(1) Proizvodi smejo biti dani na trg, v uporabo oziroma so lahko dostopni na trgu, ko:

- so zanje izvedeni merilni postopki v skladu z Uredbo 2017/1369/EU in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Uredbe 2017/1369/EU,
- so opremljeni z nalepko o energijski učinkovitosti (v nadaljnjem besedilu: nalepka) in z informacijskim listom proizvoda,
- je zanje izdelana tehnična dokumentacija, ki zadostuje za oceno točnosti podatkov, ki jih vsebujeta nalepka in informacijski list proizvoda.

(2) Energijsko označevanje proizvodov na trgu se zagotavlja in izvaja v skladu z Uredbo 2017/1369/EU in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Uredbe 2017/1369/EU.

(3) Oblika in vsebina nalepke ter informacijski list proizvoda morajo biti pravilni in navedeni v slovenskem jeziku.

49. člen

(poročanje o proizvodih)

(1) Proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik ali uvoznik, ki daje na trg proizvode iz prejšnjega člena oziroma naprave za proizvodnjo toplote iz obnovljivih virov energije (v nadaljnjem besedilu: naprave), poroča ministrstvu o količini proizvodov, danih na trg v Republiki Sloveniji, in o njihovem energijskem razredu, ki je zapisan na nalepki oziroma v tehnični dokumentaciji proizvoda oziroma naprave. Podatke o količini in energijskem razredu proizvodov oziroma naprav, dobavljenih na tržišče Republike Slovenije, morajo podati tudi distributerji.

(2) Minister določi vrsto podatkov in način poročanja iz prejšnjega odstavka.

VI. POGLAVJE: ENERGETSKA UČINKOVITOST SISTEMOV OSKRBE Z ENERGIJO

50. člen

(uporaba obnovljivih virov energije, soproizvodnje in odvečne toplote v sistemih daljinskega ogrevanja)

(1) Sistemi daljinskega ogrevanja in hlajenja morajo biti učinkoviti tako, da distributerji toplote na letni ravni zagotovijo toploto iz vsaj enega od naslednjih virov:

- vsaj 50 % toplote proizvedene posredno ali neposredno iz obnovljivih virov energije,
- vsaj 50 % odvečne toplote,

- vsaj 75 % toplote iz soproizvodnje ali

- vsaj 50 % kombinacije toplote iz najmanj dveh virov iz prejšnjih alinej.

(2) Preverjanje obveznosti iz prejšnjega odstavka izvaja agencija na podlagi poročil, ki so jih agenciji dolžni poslati distributerji toplote v skladu s predpisi, ki urejajo zagotavljanje oskrbe s toploto iz distribucijskih sistemov. Agencija do 1. maja za preteklo leto objavi, kateri sistemi daljinskega ogrevanja so energetsko učinkoviti.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena in prejšnji odstavek se vrednosti iz prvega odstavka tega člena lahko dosežejo tudi v več omrežjih na območju iste lokalne skupnosti, če tako določa lokalni energetski koncept.

51. člen

(celovita ocena možnosti za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom, učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ter analiza stroškov in koristi)

(1) Ministrstvo na zahtevo Evropske komisije pripravi celovito oceno možnosti za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje, ki vsebuje informacije, kot so določene s prilogo VIII Direktive 2012/27/EU.

(2) Celovita ocena iz prejšnjega odstavka mora vključevati analizo stroškov in koristi.

(3) Analiza stroškov in koristi mora vsebovati določitev izhodiščnega scenarija in izvedljive alternativne scenarije, v katerih se morajo upoštevati samo soproizvodnja z visokim izkoristkom, učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje ali možnosti za učinkovito individualno ogrevanje in hlajenje ter ekonomsko analizo z vsemi ekonomskimi učinki.

(4) Minister s pravilnikom predpiše podrobnejšo vsebino analize stroškov in koristi iz drugega odstavka tega člena.

52. člen

(zagotavljanje statističnih podatkov o učinkovitosti pri soproizvodnji)

Državni organ, pristojen za statistiko, predloži Evropski komisiji vsako leto do 30. aprila statistične podatke o:

- nacionalni proizvodnji električne energije in toplote iz soproizvodnje z visokim in nizkim izkoristkom v primerjavi s skupnimi zmogljivostmi za proizvodnjo toplote in električne energije,

- zmogljivostih za proizvodnjo toplote in električne energije iz soproizvodnje,

- gorivih, porabljenih za soproizvodnjo,

- proizvodnji in zmogljivostih daljinskega ogrevanja in hlajenja v primerjavi s skupnimi zmogljivostmi za proizvodnjo toplote in električne energije,

- prihrankih primarne energije.

53. člen

(način določanja izkoristka soproizvodnje z visokim izkoristkom)

(1) Soproizvodnja z visokim izkoristkom je soproizvodnja, ki zagotovi prihranke primarne energije v primerjavi z ločeno proizvodnjo električne energije in toplote.

(2) Za posamezne vrste tehnologij proizvodnih naprav s soproizvodnjo minister predpiše način izračunavanja prihranka primarne energije v soproizvodnji z visokim izkoristkom, način določanja izkoristka soproizvodnje z visokim izkoristkom in način izračunavanja količine električne energije iz soproizvodnje, ki se šteje za električno energijo, proizvedeno v soproizvodnji z visokim izkoristkom.

54. člen

(analiza stroškov in koristi pri posameznih investicijah)

(1) Investitor mora pri načrtovanju novih gradenj in obsežne prenove proizvodne naprave v postopku pridobitve gradbenega dovoljenja ob upoštevanju celovite ocene možnosti iz 51. člena tega zakona zagotoviti analizo stroškov in koristi za možnosti za uporabo soproizvodnje z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje v primeru:

- termoelektrarne, katere skupna vhodna toplotna moč presega 20 MW, oceno stroškov in koristi obratovanja elektrarne kot obrata za soproizvodnjo z visokim izkoristkom;

- obsežno prenovljene termoelektrarne s skupno vhodno toplotno močjo nad 20 MW oceno stroškov in koristi pretvorbe elektrarne v obrat za soproizvodnjo z visokim izkoristkom;

- načrtovanega ali obsežno prenovljenega industrijskega obrata, katerega skupna vhodna toplotna moč presega 20 MW in ki proizvaja odvečno toploto pri koristni ravni temperature, oceno stroškov in koristi uporabe odvečne toplote za zadovoljevanje ekonomsko upravičenega povpraševanja, tudi za soproizvodnjo in priključitev na omrežje za daljinsko ogrevanje in hlajenje;

- načrtovanega novega omrežja za daljinsko ogrevanje ali obstoječega omrežja pri načrtovanju novega kotla ali elektrarne, katere skupna moč presega 20 MW, ali temeljite prenove tega obrata oceno stroškov in koristi rabe odvečne toplote iz bližnjih industrijskih obratov.

(2) Minister določi metodologijo, predpostavke in časovni okvir za analizo stroškov in koristi ter načela, ki jih je treba spoštovati pri izvedbi analize stroškov in koristi iz prejšnjega odstavka.

VII. POGLAVJE: INFORMIRANJE, OZAVEŠČANJE, USPOSABLJANJE

55. člen

(splošno informiranje, ozaveščanje in usposabljanje)

(1) Center za podpore pripravlja in izvaja programe za informiranje, ozaveščanje in usposabljanje različnih ciljnih skupin o koristih in praktičnih vidikih razvoja in uporabe tehnologij za učinkovito rabo energije in uporabo obnovljivih virov.

(2) Center za podpore najmanj enkrat na dve leti izvaja usposabljanje strokovnjakov za izvajanje energetskih pregledov, da se vsem končnim odjemalcem zagotovijo kakovostni energetski pregledi. Center na svoji spletni strani objavlja prostovoljni seznam strokovnjakov, ki se udeležijo teh usposabljanj.

(3) Pri pripravi in izvedbi programov iz prvega odstavka tega člena, ki se nanašajo na lokalne skupnosti, center za podpore sodeluje z organi lokalne skupnosti, ki so pristojni za učinkovito rabo energije in obnovljive vire energije.

(4) Center za podpore na spletu objavi informacije o učinkoviti rabi energije in obnovljivih virih energije za različne skupine oseb, in sicer:

- informacije o neto koristih, stroških ter energetski učinkovitosti naprav in sistemov za ogrevanje, hlajenje in proizvodnjo električne energije iz obnovljivih virov,
- informacije o programih podpore za ukrepe povečanja energetske učinkovitosti in uporabe obnovljivih virov energije,
- informacije o sistemih certificiranja oziroma inštalaterjih energetskih naprav za uporabo obnovljivih virov in seznam certificiranih inštalaterjev, ki vključujejo ime, priimek in kontaktne podatke,
- smernice za najboljšo kombinacijo obnovljivih virov energije, tehnologije z visokim izkoristkom ter daljinskega ogrevanja in hlajenja pri načrtovanju, projektiranju, gradnji in prenovi poslovnih, industrijskih in stanovanjskih območij,
- informacije o razpoložljivosti in okoljskih prednostih različnih obnovljivih virov energije, namenjenih uporabi v prometu,
- informacije o razpoložljivih mehanizmih za povečanje energetske učinkovitosti,
- informacije o energetskih izkaznicah,
- informacije o finančnih in pravnih okvirih za izvajanje ukrepov za povečanje energetske učinkovitosti,
- informacije o vplivu ukrepov povečanja energijske učinkovitosti na izboljšanje kakovosti notranjega okolja.

(5) Center za podpore objavi geografski prikaz možnosti za uporabo obnovljivih virov energije in podatke o prejemnikih subvencij za projekte za povečanje učinkovitosti rabe energije in za uporabo obnovljivih virov energije, ki vključujejo ime oziroma firmo prejemnika, naslov prejemnika ter vrsto in velikost financiranega projekta.

(6) Sredstva za izvajanje programov iz tega člena, ki jih izvaja center za podpore, se zagotovijo iz sredstev za izvajanje programa za povečanje energetske učinkovitosti Eko sklada iz 8. člena tega zakona.

(7) Ne glede na določbe tega člena lahko informacije o ukrepih za povečanje energetske učinkovitosti in uporabe obnovljivih virov energije porabnikom energije nudijo vsi udeleženci na trgu energetskih storitev, vključno z dobavitelji energije in izvajalci energetskih storitev.

56. člen

(energetsko svetovanje)

(1) Energetsko svetovanje za učinkovito rabo energije se organizira z mrežo svetovalnih pisarn.

(2) Eko sklad organizira in vodi svetovanje iz prejšnjega odstavka.

(3) Eko sklad organizira mrežo svetovalnih pisarn v sodelovanju z zainteresiranimi lokalnimi skupnostmi.

(4) Program dejavnosti izobraževanja, informiranja in svetovanja poleg podajanja nasvetov lahko vsebuje pripravo in uporabo promocijskega, informacijskega gradiva ter drugih navodil, pripomočkov in orodij za ta namen.

(5) Energetsko svetovanje se sofinancira iz sredstev za izvajanje programa za povečanje energetske učinkovitosti Eko sklada in iz sredstev lokalnih skupnosti.

57. člen

(izvajalci energetskega svetovanja)

(1) Dejavnost informiranja in svetovanja iz prejšnjega člena opravljajo neodvisni strokovnjaki posamezniki, ki:

- so opravili usposabljanje za neodvisne strokovnjake za izdelavo energetskih izkaznic pri organizaciji iz 44. člena tega zakona in
- imajo veljavno licenco neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetskih izkaznic iz 40. člena tega zakona.

(2) V okviru izvajanja energetskega svetovanja iz prejšnjega člena se organizira tudi redno dodatno strokovno usposabljanje za izvajalce energetskega svetovanja.

58. člen

(zagotavljanje informacij o energetskih storitvah)

(1) Ministrstvo spodbuja trg energetskih storitev tako, da:

- objavlja informacije o razpoložljivih pogodbah o energetskih storitvah, vključno z vzorčnimi pogodbami za pogodbeno zagotavljanje prihranka energije,
- objavlja informacije o najboljših praksah pri pogodbenem zagotavljanju prihranka energije.

(2) V pogodbe za zagotavljanje prihranka energije, sklenjene z javnim sektorjem, ali med razpisne pogoje, ki so z njimi povezani, so vključeni vsaj:

a) jasen in pregleden seznam ukrepov za povečanje učinkovitosti, ki jih je treba izvajati, ali rezultatov povečanja učinkovitosti, ki jih je treba doseči,

b) zagotovljeni prihranki, ki bodo doseženi z izvajanjem ukrepov iz pogodbe,

c) trajanje in ključne točke pogodbe, pogoji in odpovedni rok,

č) jasen in pregleden seznam obveznosti vsake pogodbenice,

d) referenčni datumi za določitev doseženih prihrankov,

e) jasen in pregleden seznam faz pri izvajanju ukrepa ali paketa ukrepov in če je ustrezno, s tem povezanih stroškov,

f) obveznost, da se v celoti izvajajo ukrepi iz pogodbe, in dokumentiranje vseh sprememb med projektom,

g) predpisi, ki določajo vključitev enakovrednih zahtev v katero koli podizvajalsko pogodbo s tretjimi stranmi,

h) jasen in pregleden prikaz finančnih posledic projekta in porazdelitev deleža obeh strani pri doseženih denarnih prihrankih (plačilo ponudniku storitve),

i) jasne in pregledne določbe o merjenju in preverjanju doseženih zagotovljenih prihrankov, preverjanju kakovosti in jamstvih,

j) določbe, ki pojasnjujejo postopke v primeru spreminjanja okvirnih pogojev, ki vplivajo na vsebino in rezultat pogodbe (tj. spremembe pri cenah energije, intenzivnosti rabe obrata),

k) podrobnosti o obveznostih vsake pogodbenice in kaznih za njihovo kršitev.

VIII. POGLAVJE: INŠPEKCIJSKI NADZOR

59. člen

(inšpekcijski nadzor)

(1) Inšpektorat, pristojen za energijo (v nadaljnjem besedilu: energetska inšpekcija), izvaja nadzor nad izvajanjem določb tega zakona in na njegovi podlagi izdanih podzakonskih predpisov, razen tistih določb, za katere je v tem zakonu izrecno določeno, da nadzor nad njihovim izvajanjem izvaja agencija oziroma pristojni inšpektorat iz drugega ali tretjega odstavka tega člena.

(2) Inšpektorat, pristojen za nadzor trga (v nadaljnjem besedilu: tržni inšpektorat), izvaja nadzor nad okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo, iz 47. člena tega zakona in energijskim označevanjem iz 48. člena tega zakona ter nad izvajanjem 3. do 6. člena, drugega in četrtega odstavka 9. člena, trinajstega odstavka 11. člena ter tretjega odstavka 20. člena Uredbe 2017/1369/EU in delegiranih aktov, sprejetih na podlagi Uredbe 2017/1369/EU, na trgu.

(3) Tržni inšpektorat izvaja nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti glede oglaševanja energetskih izkaznic iz devetega odstavka 31. člena tega zakona.

(4) Za izvajanje inšpekcijskega nadzora po tem zakonu se uporabljajo določbe zakona, ki ureja inšpekcijski nadzor, kolikor posamezna vprašanja s tem zakonom niso urejena drugače.

60. člen

(pooblastila inšpektorjev pri nadzoru nad proizvodi, povezanimi z energijo)

(1) Pri nadzoru nad izpolnjevanjem zahtev glede okoljsko primerne zasnove in energijskega označevanja proizvodov ima inšpektor, pristojen za trg, poleg pooblastil po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, in zakonu, ki ureja tržno inšpekcijo, še naslednja pooblastila:

a) izvesti ustrezne preglede in preskuse proizvodov glede skladnosti;

b) v primeru dvoma o točnosti podatkov od dobavitelja ali distributerja zahtevati, da se zagotovijo dokazila o točnosti podatkov, ki jih vsebujejo nalepke in informacijski listi proizvodov;

c) odrediti odpravo nepravilnosti in pomanjkljivosti;

č) zahtevati potrebne informacije in vpogled v izdane listine o skladnosti ter v tehnično dokumentacijo;

d) brezplačno odvzemati vzorce proizvodov;

e) prepovedati uporabo listin o skladnosti za neskladne proizvode;

f) zahtevati, da so proizvodi pravilno označeni;

g) odrediti odstranitev nedovoljenih oznak in prepovedati nedovoljeno rabo nalepke;

h) do predložitve dokazil o skladnosti proizvoda ali izpolnjevanju zahtev iz prvega odstavka 47. člena ali prvega odstavka 48. člena tega zakona prepovedati dajanje proizvoda na trg, omejiti njegovo dostopnost na trgu ali prepovedati njegovo uporabo;

i) prepovedati prikazovanje neskladnega proizvoda, dokler se ne označi z vidno navedbo, da proizvod ne bo dan v promet ali uporabo, dokler se ne zagotovi njegova skladnost;

j) odrediti odpravo ugotovljenih neskladnosti v primernem časovnem obdobju, če se neskladnost nadaljuje, pa prepovedati dajanje proizvoda na trg, omejiti dostopnost proizvoda na trgu ali prepovedati uporabo proizvoda;

k) zahtevati, da se proizvodi opremijo s predpisanimi nalepkami in podatki, odrediti odstranitev nedovoljenih nalepk, znakov, simbolov ali napisov;

l) v času, ki je potreben za izvedbo pregledov in preskusov, začasno prepovedati dobavo, ponudbo dobave ali razstavljanje proizvodov, če obstaja utemeljen sum, da so ti proizvodi neskladni s predpisi;

m) zahtevati, da se nalepka, tudi prevrednotena, vidno prikaže, tudi pri spletni prodaji na daljavo;

n) zahtevati podatke v skladu s šestim odstavkom 12. člena Uredbe 2017/1369/EU;

o) v primeru neskladnosti zahtevati povračilo stroškov pregleda dokumentacije in fizičnih preskusov proizvodov;

p) zahtevati elektronsko različico tehnične dokumentacije;

r) zahtevati od dobavitelja podatek, ali je od končnega uporabnika pridobil izrecno soglasje za vse spremembe, ki jih je na proizvodu, povezanem z energijo, izvedel s posodobitvami.

(2) Pri nadzoru nad izpolnjevanjem zahtev glede okoljsko primerne zasnove iz 47. člena tega zakona in energijskega označevanja proizvodov iz 48. člena tega zakona ima

inšpektor, pristojen za trg, poleg pooblastil po zakonu, ki ureja inšpekcijski nadzor, in zakonu, ki ureja tržno inšpekcijo, še pooblastilo za izrek prepovedi zavajajočega oglaševanja.

(3) Če pristojni inšpekcijski organ ne razpolaga s potrebnim strokovnim znanjem ali opremo za odvzem in pregled ali preskus vzorca, za izvedbo teh dejanj določi strokovnjaka ali organizacijo, ki ima potrebno strokovno znanje. Šteje se, da ima akreditirana organizacija potrebno strokovno znanje.

(4) Kadar pristojni inšpekcijski organ sprejme odločitev o prepovedi ali omejitvi trgovanja ali uporabe proizvoda ali odloči, da se proizvod umakne s trga, se priglasi zaščitna klavzula v skladu s predpisom, ki določa način mednarodne izmenjave informacij o ukrepih in dejanjih, ki omejujejo trgovanje s proizvodi. V obvestilu se navedejo naslednji razlogi za odločitev:

- neizpolnjevanje zahtev izvedbenega predpisa,
- nepravilna uporaba harmoniziranih standardov ali
- pomanjkljivosti v harmoniziranih standardih.

Te odločitve morajo biti dostopne javnosti.

(5) Ob prijavi fizične ali pravne osebe, v kateri je izkazana verjetnost, da je proizvod na trgu ali v uporabi neskladen, je inšpektor dolžan ukrepati v skladu z zakonom, ki ureja inšpekcijski nadzor.

61. člen

(posebnosti nadzora nad energetskimi izkaznicami)

(1) Energetska inšpekcija v primeru ugotovljenih nepravilnosti osebi, ki je izdala energetsko izkaznico, odredi odpravo nepravilnosti ali izdajo nove energetske izkaznice ter kopijo zapisnika in odločbe pošlje ministrstvu, ki lahko začne postopek iz 45. člena tega zakona.

(2) Energetska inšpekcija ministrstvu poroča o izvajanju inšpekcijskega nadzora in predlaga ustrezne ukrepe za izboljšanje stanja.

62. člen

(dolžnost zavezancev)

Pravne ali fizične osebe ali posameznik morajo energetskemu inšpektorju omogočiti oziroma zagotoviti nemoteno izvajanje inšpekcijskega nadzora, mu omogočiti vstop v objekt ter dostop do energetskih naprav, omrežij, postrojev in napeljav ter mu dati na voljo vse zahtevane podatke, tehnično dokumentacijo, druge listine in poročila.

IX. POGLAVJE: KAZENSKE DOLOČBE

63. člen

(prekrški glede prispevka za energetsko učinkovitost, prihrankov energije in obveznega deleža uporabe obnovljivih virov energije)

(1) Z globo od 15.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

- ne obračunava prispevka za energetsko učinkovitost končnim odjemalcem ali zbranih sredstev ne nakaže Eko skladu (tretji odstavek 8. člena);

- ne dosega predpisane višine prihrankov energije pri končnih odjemalcih in v tem primeru tudi ne plača Eko skladu predpisanega zneska kot nadomestila za nedoseganje prihrankov energije (tretji in četrti odstavek 10. člena);

- kot distributer toplote ne zagotovi obveznega deleža uporabe obnovljivih virov energije, soproizvodnje in odvečne toplote v sistemih daljinskega ogrevanja v predpisanem roku (50. člen).

(2) Z globo od 3.000 do 150.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

64. člen

(prekrški glede prihrankov energije, energetskih pregledov, obveščanja in zaračunavanja stroškov končnim uporabnikom ter polnilnih mest)

(1) Z globo od 5.000 do 125.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

a) agenciji ne pošlje poročila o doseganju prihrankov v predpisanem roku (prvi odstavek 13. člena);

b) kot velika družba ne izvede energetskega pregleda (drugi odstavek 16. člena);

c) končnemu odjemalcu ne zagotovi na predpisani način informacij o merjenju ali obračunu porabe zemeljskega plina (21. člen);

č) končnemu porabniku ne zagotovi na predpisani način informacij o merjenju ali obračunu porabe toplote za ogrevanje, hlajenje ali pripravo sanitarne tople vode (22. člen);

d) končnim odjemalcem zaračuna morebitne stroške dostopa do informacij o merjenju ali obračunu za zemeljski plin ali če pogojuje dostop do informacij o merjenju in obračunu s plačilom stroškov (23. člen);

e) končnim porabnikom, ki imajo nameščene individualne števce za merjenje porabe toplote za ogrevanje, hlajenje in pripravo sanitarne tople vode, zaračuna morebitne stroške dostopa do informacij o merjenju in obračunu porabe toplote ali če pogojuje dostop do informacij o merjenju in obračunu s plačilom stroškov (prvi odstavek 24. člena);

f) končnim porabnikom v večstanovanjski stavbi ali drugi stavbi, ki ima nameščene individualne delilnike stroškov ogrevanja, zaračuna stroške v zvezi z merjenjem, odčitavanjem, razdelitvijo stroškov med končne porabnike ali sestavo obračunov v nasprotju z drugim odstavkom 24. člena tega zakona;

g) kot investitor pri graditvi ali večjih prenovah nestanovanjskih ali stanovanjskih stavb ne zagotovi namestitve predpisanega števila polnilnih mest in infrastrukture za napeljavo vodov za električna vozila (prvi in peti odstavek 29. člena);

h) kot investitor pri graditvi in večjih prenovah počivališč zunaj vozišča javne ceste, ki so namenjena kratkemu postanku udeležencev cestnega prometa, ter samostojnih urejenih parkirišč za motorna vozila ne zagotovi namestitve predpisanega števila polnilnih mest in infrastrukture za napeljavo vodov za električna vozila (drugi odstavek 29. člena);

i) kot lastnik nestanovanjske stavbe ne zagotovi namestitve predpisanega števila polnilnih mest in infrastrukture za napeljavo vodov (tretji odstavek 29. člena).

(2) Z globo od 5.000 do 125.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

65. člen

(prekrški glede namestitve števcev in rednih pregledov ogrevalnih ter klimatskih sistemov)

(1) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

- kot investitor ne zagotovi, da se nove stavbe, ki imajo centralni vir ogrevanja za pripravo sanitarne tople vode ali se oskrbujejo iz sistemov daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, opremijo z individualnimi števci za merjenje porabe toplote, hlajenja ali sanitarne tople vode (prvi odstavek 19. člena);

- kot lastnik stavbe ali njenega posameznega dela, v katerega je vgrajen klimatski sistem, ne zagotovi rednega pregleda klimatskega sistema (prvi, drugi in deveti odstavek 35. člena);

- kot lastnik stavbe ali njenega posameznega dela, v katerega je vgrajen ogrevalni sistem, ne zagotovi rednega pregleda ogrevalnega sistema (prvi, drugi in deseti odstavek 36. člena).

(2) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 100 do 500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo 100 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

66. člen

(prekrški glede energetskih izkaznic)

(1) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, če kot neodvisni strokovnjak ravna v nasprotju z obveznostmi iz tretjega odstavka 39. člena tega zakona.

(2) Z globo 300 eurov se za prekršek kaznuje lastnik stavbe ali posameznega dela stavbe, če:

- pri prodaji ali oddaji stavbe ali posameznega dela stavbe v najem kupcu oziroma najemniku najpozneje pred sklenitvijo pogodbe ne predloži izvirnika ali kopije veljavne energetske izkaznice stavbe ali njenega posameznega dela (drugi odstavek 31. člena);

- če pri prodajanju in oddajanju stavbe ali posameznega dela stavbe v najem ne zagotovi, da se pri oglaševanju navedejo energijski kazalniki energetske učinkovitosti stavbe ali posameznega dela stavbe iz energetske izkaznice (deveti odstavek 31. člena).

(3) Z globo 100 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(4) Z globo 1.000 eurov se za prekršek kaznuje upravljavec stavbe ali posameznega dela stavbe, ki je pravna oseba, če ne zagotovi namestitve veljavne energetske izkaznice na vidno mesto (prvi odstavek 34. člena).

(5) Z globo 500 eurov se za prekršek iz četrtega odstavka tega člena kaznuje upravljavec stavbe ali posameznega dela stavbe, ki je samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(6) Z globo od 100 do 500 eurov se za prekršek iz četrtega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika, odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

67. člen

(prekrški glede merjenja in obračunavanja stroškov porabe toplote)

(1) Z globo 2.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

- kot dobavitelj toplote iz omrežja ali upravljavec skupne kotlovnice ne obračunava stroškov porabe toplote posamezne stavbe na podlagi meritev porabe toplote na ravni posameznih stavb (tretji odstavek 18. člena);

- kot dobavitelj toplote iz omrežja ali upravljavec skupne kotlovnice ne obračunava stroškov ogrevanja, hlajenja in priprave sanitarne tople vode v večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli po dejanski porabi toplote za vsak posamezen del (četrti odstavek 19. člena);

- kot izvajalec obračuna stroškov ne obračunava stroškov ogrevanja, hlajenja in priprave sanitarne tople vode toplote v večstanovanjskih stavbah in drugih stavbah z najmanj štirimi posameznimi deli po dejanski porabi toplote za vsak njen posamezen del (četrti odstavek 19. člena).

(2) Z globo 1.200 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 100 do 500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 1.000 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če:

- kot lastnik stavbe ali posameznega dela stavbe ne zagotovi merjenja porabe toplote posamezne stavbe z namestitvijo števca na mesto oddaje (drugi odstavek 18. člena);

- kot lastnik posameznega dela v obstoječi večstanovanjski stavbi ali drugi stavbi z najmanj štirimi posameznimi deli, ki ima centralni vir ogrevanja ali hlajenja ali je oskrbovana iz sistema daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, ne zagotovi namestitve merilne naprave za merjenje porabe toplote, hlajenja oziroma pripravo sanitarne tople vode, ki omogočajo odčitek dejanske porabe toplote posameznega dela stavbe (drugi odstavek 19. člena);

- kot lastnik posameznega dela v obstoječi večstanovanjski stavbi ali drugi stavbi z najmanj štirimi posameznimi deli, ki ima centralni vir ogrevanja ali hlajenja ali je oskrbovana iz sistema daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja, ne zagotovi namestitve individualnih delilnikov stroškov ogrevanja na posameznem radiatorju (tretji odstavek 19. člena);

- kot lastnik stavbe ne zagotovi, da so števci in delilniki stroškov iz 18. in 19. člena tega zakona naprave z daljinskim odčitavanjem (20. člen).

(5) Z globo od 100 do 500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(6) Z globo 200 eurov se za prekršek iz četrtega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

(7) Z globo od 300 do 500 eurov se za prekršek kaznuje zavezanec za vzpostavitev sistema upravljanja z energijo, ki je pravna oseba, če v roku iz četrtega odstavka 15. člena tega zakona ne vnese predpisanih podatkov o rabi energije v stavbi ali posameznem delu stavbe, ki je v njenem upravljanju.

(8) Z globo od 100 do 200 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ali odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(9) Z globo od 200 do 500 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot lastnik stavbe ne hrani dokumentacije v skladu z določbami tega zakona (peti odstavek 28. člena).

(10) Z globo od 100 do 500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe ter odgovorna oseba v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti.

(11) Z globo 100 eurov se za prekršek iz devetega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

68. člen

(prekrški glede okoljskih zahtev za proizvode)

(1) Z globo od 5.000 do 20.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot dobavitelj da na trg oziroma začne uporabljati proizvod, povezan z energijo, in:

- proizvod ne izpolnjuje predpisanih tehničnih zahtev glede okoljsko primerne zasnove proizvodov (prva alineja prvega odstavka 47. člena);
- ne naredi ocene skladnosti proizvoda (druga alineja prvega odstavka 47. člena);
- ne izda izjave Evropske unije o skladnosti (tretja alineja prvega odstavka 47. člena);
- ne izdela oziroma ne hrani tehnične dokumentacije na predpisani način (četrta alineja prvega odstavka in drugi odstavek 47. člena);
- ne zagotovi informacij za končne uporabnike v slovenskem jeziku (šesta alineja prvega odstavka 47. člena);
- ne zagotovi tehnične dokumentacije nadzornemu organu (četrti odstavek 47. člena);
- označi proizvod z znakom, ki uporabnike zavaja glede skladnosti (peti odstavek 47. člena).

(2) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če je kot dobavitelj dal na trg oziroma začel uporabljati proizvod, povezan z energijo.

(3) Z globo od 250 do 500 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

69. člen

(prekršek glede označevanja proizvodov)

(1) Z globo od 500 do 1.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če kot dobavitelj ne označi proizvoda z znakom skladnosti CE (peta alineja prvega odstavka 47. člena).

(2) Z globo od 250 do 500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

70. člen

(prekršek glede tehnične dokumentacije proizvoda in zagotovitve informacij)

(1) Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot distributer:

- ne zagotovi informacij za končne uporabnike v slovenskem jeziku (šesta alineja prvega odstavka 47. člena);
- ne zagotovi tehnične dokumentacije nadzornemu organu (četrti odstavek 47. člena).

(2) Z globo od 1.000 do 3.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kot distributer kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

71. člen

(prekrški glede energijskega označevanja proizvodov za dobavitelje)

(1) Z globo od 3.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot dobavitelj da na trg oziroma začne uporabljati proizvod in:

- ne zagotovi izvedbe merilnih postopkov (prva alineja prvega odstavka 48. člena);
- ne opremi proizvodov z nalepko in informacijskim listom proizvoda (druga alineja prvega odstavka 48. člena);
- ne zagotovi pravilne oblike in vsebine nalepke ter informacijskega lista proizvoda (tretji odstavek 48. člena);
- ne izdela ali ne hrani tehnične dokumentacije, ki zadostuje za oceno točnosti podatkov na nalepki in informacijskem listu proizvoda, v skladu s tretjo alinejo prvega odstavka 48. člena tega zakona, tretjim odstavkom 3. člena in šestim odstavkom 4. člena Uredbe 2017/1369/EU in delegiranimi akti, sprejetimi na podlagi Uredbe 2017/1369/EU;
- ne zagotovi elektronske različice tehnične dokumentacije za proizvode, dane na trg ali v uporabo, v skladu s tretjim odstavkom 20. člena Uredbe 2017/1369/EU;
- ne vnese proizvoda v zbirko podatkov o izdelkih in v predpisanem roku ne zagotovi elektronske različice tehnične dokumentacije v skladu s 4. členom Uredbe 2017/1369/EU.

(2) Z globo od 2.000 do 5.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, če kot dobavitelj da na trg oziroma začne uporabljati proizvod.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

72. člen

(prekrški glede nalepk, posodobitve proizvoda in tehnične dokumentacije)

(1) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot dobavitelj oziroma distributer:

- trgovcem brezplačno ne zagotovi potrebne nalepke, tudi prevrednotene nalepke, in informacijskega lista proizvoda v skladu s prvim in drugim odstavkom 3. člena Uredbe 2017/1369/EU;

- ne pridobi soglasja končnega uporabnika proizvoda za izvedbo posodobitev proizvoda v skladu s četrtim odstavkom 3. člena Uredbe 2017/1369/EU;

- na poziv nadzornega organa ne priskrbi potrebne tehnične dokumentacije, iz katere je razvidna pravilnost podatkov na nalepki in informacijskem listu proizvoda, v skladu s tretjim odstavkom 3. člena Uredbe 2017/1369/EU.

(2) Z globo od 800 do 1.500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je dobavitelj ali distributer.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

73. člen

(prekrški glede energijskega označevanja proizvodov)

(1) Z globo od 1.000 do 2.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če kot dobavitelj, distributer ali trgovec:

a) ne zagotovi pravilne nalepke, pravilne vsebine nalepke in pravilnega informacijskega lista proizvoda v slovenskem jeziku (tretji odstavek 48. člena);

b) vidno ne prikaže nalepke, tudi pri spletni prodaji na daljavo, v skladu s točko (a) prvega odstavka 5. člena Uredbe 2017/1369/EU;

c) končnim uporabnikom ne da na voljo informacijskega lista proizvoda, vključno na zahtevo končnega uporabnika na prodajnih mestih tudi v fizični obliki, v skladu s točko (b) prvega odstavka 5. člena Uredbe 2017/1369/EU;

č) v vizualnih oglasih ali tehničnem promocijskem gradivu za določeni model ne navede razreda energijske učinkovitosti izdelka in razpona razredov energijske učinkovitosti na nalepki v skladu z ustreznim delegiranim aktom v skladu s točko (a) 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;

d) ne sodeluje z organi za nadzor trga in na lastno pobudo ali zahtevo organov za nadzor trga nemudoma ne ukrepa za odpravo primerov neskladnosti z zahtevami iz Uredbe 2017/1369/EU in ustreznih delegiranih aktov, ki so v njihovi pristojnosti v skladu s točko (b) 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;

e) za proizvode, zajete v delegiranih aktih, daje na voljo ali prikazuje druge nalepke, znake, simbole ali napise, ki ne izpolnjujejo zahtev iz Uredbe 2017/1369/EU in ustreznih delegiranih aktov v skladu s točko (c) 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;

f) za proizvode, ki niso zajeti v delegiranih aktih ali povezani z energijo, zagotovi ali prikazuje nalepke, ki posnemajo nalepko, določeno Uredbi 2017/1369/EU in ustreznih delegiranih aktih v skladu s točkama (d) in (e) 6. člena Uredbe 2017/1369/EU;

g) ne izvede pravilnega postopka za uvedbo in prevrednotenje nalepk v skladu z 11. členom Uredbe 2017/1369/EU;

h) ne izvede vseh ustreznih popravljalnih ali omejevalnih ukrepov v skladu z drugim odstavkom 9. člena Uredbe 2017/1369/EU glede vseh zadevnih izdelkov, katerih

dostopnost je omogočila na trgu po vsej Evropski uniji, v skladu s četrtim odstavkom 9. člena Uredbe 2017/1369/EU.

(2) Z globo od 800 do 1.500 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je dobavitelj, distributer ali trgovec.

(3) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

74. člen

(prekrški glede poročanja o proizvodih)

(1) Z globo od 400 do 800 eurov se kaznuje proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik ali uvoznik ali distributer, ki je pravna oseba, če ne poroča ministrstvu o količini proizvodov, danih na trg v Republiki Sloveniji, in o njihovem energijskem razredu v skladu z 49. členom tega zakona.

(2) Z globo od 200 do 400 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki je proizvajalec ali njegov pooblaščeni zastopnik ali uvoznik ali distributer.

(3) Z globo 100 do 200 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

75. člen

(prekrški glede preprečevanja ali onemogočanja inšpekcijskega nadzora)

(1) Z globo od 15.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, če prepreči energetskemu inšpektorju opraviti naloge inšpekcijskega nadzora ali mu jih ne omogoči opraviti ali mu noče dati potrebnih podatkov (62. člen).

(2) Z globo od 15.000 do 150.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 2.000 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(4) Z globo od 400 do 2.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

76. člen

(višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

X. POGLAVJE: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

77. člen

(dolgoročna strategija energetske prenove stavb)

Dolgoročna strategija za spodbujanje naložb prenove stavb, ki je bila sprejeta na podlagi 348. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), se šteje za dolgoročno strategijo energetske prenove stavb iz 9. člena tega zakona.

78. člen

(prehodno obdobje doseganje prihrankov energije)

(1) Dobavitelji elektrike, toplote, zemeljskega plina, trdnih goriv ter kurilnega olja končnim odjemalcem morajo v letu 2020 doseči prihranke v višini 0,75 % prodane energije v letu 2019.

(2) Dobavitelji tekočih goriv za promet morajo:

- v letu 2020 doseči prihranke v višini 0,25 % prodanega motornega bencina in dizelskega goriva v letu 2019;
- v letu 2021 doseči prihranke v višini 0,30 % prodanega motornega bencina in dizelskega goriva v letu 2020;
- v letu 2022 doseči prihranke v višini 0,40 % prodanega motornega bencina in dizelskega goriva v letu 2021;
- v letu 2023 doseči prihranke v višini 0,50 % prodanega motornega bencina in dizelskega goriva v letu 2022;
- v letu 2024 doseči prihranke v višini 0,60 % prodanega motornega bencina in dizelskega goriva v letu 2023;
- v letu 2025 doseči prihranke v višini 0,70 % prodanega motornega bencina in dizelskega goriva v letu 2024.

79. člen

(ocena stroškovne učinkovitosti naprednih merilnih sistemov na področju zemeljskega plina)

Ocena stroškovne učinkovitosti uvedbe naprednih merilnih sistemov, ki jo je agencija izdelala na podlagi 174. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), se šteje za oceno stroškovne učinkovitosti iz 17. člena tega zakona.

80. člen

(prehodno obdobje za namestitev individualnih števcev toplote v posameznih delih novih večstanovanjskih stavb)

Zahteva za namestitev individualnih števcev toplote iz prvega odstavka 19. člena tega zakona se uporablja za večstanovanjske stavbe, za katere je bila vloga za izdajo gradbenega dovoljenja vložena po uveljavitvi tega zakona.

81. člen

(prehodno obdobje v zvezi z daljinskim odčitavanjem)

Števce in delilnike stroškov ogrevanja, ki so bili nameščeni do uveljavitve tega zakona in jih ni mogoče daljinsko odčitati, lastniki stavb in njihovih posameznih delov do 1. januarja 2027 opremijo s funkcijo daljinskega odčitavanja ali jih nadomestijo z napravami z daljinskim odčitavanjem, razen kadar to ni stroškovno učinkovito.

82. člen

(obveščanje končnih porabnikov o porabi toplote v prehodnem obdobju)

(1) Četrti odstavek 22. člena tega zakona se začne uporabljati 1. januarja 2022.

(2) Kadar so nameščeni števci ali delilniki stroškov ogrevanja z daljinskim odčitavanjem, se informacija o porabi na podlagi dejanske porabe ali odčitanih podatkov z delilnikov stroškov ogrevanja od 25. oktobra 2020 do 1. januarja 2022 končnim porabnikom zagotavlja vsaj vsako četrtletje, in sicer na zahtevo ali če so končni odjemalci izbrali možnost elektronskega prejemanja obračuna, sicer pa dvakrat na leto.

83. člen

(uporaba določb glede zahtev za skoraj ničenergijske stavbe)

Prvi odstavek 25. člena tega zakona se začne uporabljati za nove stavbe, za katere so vloge za izdajo gradbenega dovoljenja vložene od 31. decembra 2020 dalje.

84. člen

(akcijski načrt za skoraj ničenergijske stavbe)

Akcijski načrt za skoraj ničenergijske stavbe, ki je bil sprejet na podlagi 331. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), se šteje za akcijski načrt iz 26. člena tega zakona.

85. člen

(izdelava študije izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo z energijo v prehodnem obdobju)

Ne glede na 27. člen tega zakona se glede obveznosti in načina izdelave študije izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo z energijo za nove stavbe, za katere je bila vloga za izdajo gradbenega dovoljenja vložena pred uveljavitvijo tega zakona, uporabljajo dosedanji predpisi.

86. člen

(prehodno obdobje za namestitev polnilnih mest za električna vozila)

(1) Prvi in peti odstavek 29. člena tega zakona se uporabljata za stavbe, za katere je bila vloga za izdajo gradbenega dovoljenja vložena po uveljavitvi tega zakona.

(2) Drugi odstavek 29. člena tega zakona se uporablja za počivališča in parkirišča, za katere je bila vloga za izdajo gradbenega dovoljenja vložena po uveljavitvi tega zakona.

(3) Tretji odstavek 29. člena tega zakona se uporablja od 1. januarja 2025 dalje.

87. člen

(prehodno obdobje za namestitev sistemov za avtomatizacijo in nadzor stavb v nestanovanjskih stavbah)

(1) Prvi odstavek 37. člena tega zakona se uporablja za stavbe, za katere je bilo gradbeno dovoljenje izdano po uveljavitvi tega zakona.

(2) Nestanovanjske stavbe, ki imajo nameščen ogrevalni sistem, klimatski sistem, sistem za kombinirano ogrevanje in prezračevanje ali sistem za kombinirano klimatizacijo in prezračevanje z nazivno izhodno močjo nad 290 kW, se morajo do leta 2025 opremiti s sistemi za avtomatizacijo in nadzor stavb, razen če bi bila namestitev teh sistemov v obstoječe stavbe tehnično neizvedljiva in ekonomsko neupravičena.

88. člen

(pridobljene pravice izvajalcev usposabljanja za pridobitev licenc, neodvisnih strokovnjakov in izdajateljev energetskih izkaznic)

(1) Odločbe o izbiri izvajalca usposabljanja za pridobitev licenc, ki so bile izdane izvajalcem usposabljanja na podlagi 345. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), se štejejo za skladne s tem zakonom.

(2) Odločbe o podelitvi pooblastila za izdajanje energetskih izkaznic, ki so bile izdane izdajateljem energetskih izkaznic na podlagi 339. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), se štejejo za skladne s tem zakonom.

(3) Licence neodvisnih strokovnjakov za izdelavo energetskih izkaznic, licence neodvisnih strokovnjakov za preglede klimatskih sistemov in licence neodvisnih strokovnjakov za preglede ogrevalnih sistemov, ki so bile izdane na podlagi 341. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), se štejejo za skladne s tem zakonom.

89. člen

(prehodno obdobje za izvajalce energetskega svetovanja)

Izvajalci energetskega svetovanja iz 57. člena tega zakona, ki na dan uveljavitve tega zakona izvajajo svetovanje, morajo pridobiti licenco neodvisnega strokovnjaka za izdelavo energetskih izkaznic iz druge alineje prvega odstavka 57. člena tega zakona do 1. januarja 2024.

90. člen

(obvezna uporaba obnovljivih virov energije, soproizvodnje in odvečne toplote v sistemih daljinskega ogrevanja)

Distributerji toplote iz sistemov daljinskega ogrevanja ali daljinskega hlajenja morajo obveznost iz prvega odstavka 50. člena tega zakona izpolniti do 31. decembra 2025.

91. člen

(prekrškovni, inšpekcijski in upravni postopki v teku)

Prekrškovni, inšpekcijski in upravni postopki v zadevah s področja tega zakona, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona, se dokončajo po dosedanjih predpisih.

92. člen

(izvršilni predpisi)

Izvršilni predpisi iz drugega odstavka 14. člena, šestega odstavka 28. člena, desetega odstavka 35. člena, enajstega odstavka 36. člena, tretjega odstavka 37. člena, osmega odstavka 40. člena glede neodvisnih strokovnjakov za preglede ogrevalnih sistemov ter iz drugega odstavka 53. člena tega zakona se izdajo v enem letu od uveljavitve tega zakona.

93. člen

(prenehanje uporabe)

Z uveljavitvijo tega zakona se preneha uporabljati Pravilnik o metodologiji izdelave in vsebini študije izvedljivosti alternativnih sistemov za oskrbo stavb z energijo (Uradni list RS, št. 35/08 in 17/14 – EZ-1), razen v postopkih za pridobitev gradbenega dovoljenja za nove stavbe iz 85. člena tega zakona, v katerih se uporablja do dokončanja teh postopkov.

94. člen

(podaljšanje veljavnosti)

(1) Pravilnik o metodologiji za izdelavo in vsebini energetskega pregleda (Uradni list RS, št. 41/16), izdan na podlagi drugega odstavka 354. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 16. člena tega zakona.

(2) Uredba o tehničnih zahtevah za okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo (Uradni list RS, št. 76/14), izdana na podlagi sedmega odstavka 327. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65 /20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 47. člena tega zakona.

(3) Pravilnik o načinu delitve in obračunu stroškov za toploto v stanovanjskih in drugih stavbah z več posameznimi deli (Uradni list RS, št. 82/15 in 61/16), izdan na podlagi tretjega odstavka 357. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi šestega odstavka 19. člena tega zakona.

(4) Pravilnik o usposabljanju, licencah in registru licenc neodvisnih strokovnjakov za redne preglede klimatskih sistemov (Uradni list RS, št. 18/16), izdan na podlagi sedmega odstavka 341. člena ter za izvajanje drugega in petega odstavka 341. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi osmega odstavka 40. člena tega zakona.

(5) Pravilnik o usposabljanju, licencah in registru licenc neodvisnih strokovnjakov za izdelavo energetskih izkaznic (Uradni list RS, št. 30/18), izdan na podlagi sedmega odstavka 341. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65 /20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi osmega odstavka 40. člena tega zakona.

(6) Pravilnik o metodologiji izdelave in izdaji energetskih izkaznic stavb (Uradni list RS, št. 92/14 in 47/19), izdan na podlagi osmega odstavka 333. člena, četrtega odstavka 336. člena, šestega odstavka 347. člena in za izvrševanje četrtega odstavka 333. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 32. člena tega zakona.

(7) Pravilnik o finančnih spodbudah za energetsko učinkovitost, daljinsko ogrevanje in rabo obnovljivih virov energije (Uradni list RS, št. 52/16 in 59/16 – popr.), izdan na podlagi prvega in tretjega odstavka 316. člena Energetskega zakona na (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi prvega in četrtega odstavka 7. člena tega zakona.

(8) Uredba o zagotavljanju prihrankov energije (Uradni list RS, št. 96/14), izdana na podlagi tretjega odstavka 317. člena, tretjega in četrtega odstavka 318. člena ter drugega odstavka 319. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 8. člena, osmega odstavka 10. člena in drugega odstavka 11. člena tega zakona.

(9) Pravilnik o metodah za določanje prihrankov energije (Uradni list RS, št. 67/15 in 14/17), izdan na podlagi 320. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20) in drugega odstavka 8. člena Uredbe o zagotavljanju prihrankov energije (Uradni list RS, št. 96/14), še naprej velja kot prepis, izdan na podlagi 12. člena tega zakona.

(10) Uredba o upravljanju z energijo v javnem sektorju (Uradni list RS, št. 52/16), izdana na podlagi 324. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi šestega odstavka 15. člena tega zakona.

(11) Pravilnik o izdelavi analize stroškov in koristi za uporabo soproizvodnje toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter učinkovito daljinsko ogrevanje in hlajenje (Uradni list RS, št. 6/19), izdan na podlagi četrtega odstavka 360. člena in drugega odstavka 364. člena

Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 51. člena in drugega odstavka 54. člena tega zakona.

(12) Pravilnik o vrstah podatkov, ki jih zagotavljajo izvajalci energetskih dejavnosti in drugi zavezanci (Uradni list RS, št. 22/16 in 24/16 – popr.), izdan na podlagi drugega odstavka 32. člena, drugega odstavka 329. člena in tretjega odstavka 382. člena Energetskega zakona (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65/20), še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi drugega odstavka 49. člena tega zakona.

(13) Predpisa iz osmega in desetega odstavka tega člena se uskladita s tem zakonom v enem letu od uveljavitve tega zakona.

95. člen

(podaljšanje uporabe)

Do uveljavitve predpisov iz drugega odstavka 53. člena in desetega odstavka 35. člena tega zakona se še naprej uporabljata Uredba o določanju količine električne energije, ki je proizvedena v soproizvodnji toplote in električne energije z visokim izkoristkom ter določanju izkoristka pretvorbe energije biomase (Uradni list RS, št. 37/09 in 17/14 – EZ-1) in Pravilnik o rednih pregledih klimatskih sistemov (Uradni list RS, št. 26/08 in 17/14 – EZ-1).

96. člen

(prenehanje veljavnosti dela zakona)

V Energetskem zakonu (Uradni list RS, št. 60/19 – uradno prečiščeno besedilo in 65 /20):

1. v 2. členu:

   - v prvem odstavku prenehajo veljati peta, šesta in sedma alineja,

   - se v drugem odstavku v šesti alineji vejica nadomesti s piko in preneha veljati sedma alineja,

2. v 4. členu prenehajo veljati 11., 12., 29., 30., 31., 37. in 38. točka,

3. se v 31. členu v tretjem odstavku besedilo »343. člen tega zakona« nadomesti z besedilom »42. člen Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št. 158/20)«,

4. v 170. členu v prvem odstavku preneha veljati zadnji stavek,

5. preneha veljati 174. člen,

6. v naslovu petega dela zakona preneha veljati besedilo »ENERGETSKA UČINKOVITOST IN«,

7. v 312. členu preneha veljati besedilo »energetske učinkovitosti in«,

8. v 313. členu:

- v prvem odstavku prenehajo veljati 3., 4., 7., 8., 9., 10., 13., 14., 15., 16., 19.a, 20., 21., 21.a, 22., 26., 28., 30., 31., 32., 33., 35., 36., 39., 42., 43., 45., 46., 47., 48. in 50. do 55. točka,

- v 41. točki preneha veljati besedilo »energetsko učinkovitost ali«,

9. v naslovu II. poglavja petega dela zakona preneha veljati besedilo »ENERGETSKA UČINKOVITOST IN«,

10. v 314. členu:

- v naslovu in v tretjem odstavku preneha veljati besedilo »energetske učinkovitosti in«,

- v prvem odstavku preneha veljati besedilo »ukrepov energetske učinkovitosti in«,

- preneha veljati drugi odstavek,

11. v 315. členu:

- v naslovu preneha veljati besedilo »učinkovite rabe in«,

- v prvem odstavku preneha veljati besedilo »ukrepov učinkovite rabe energije in«,

- se v drugem odstavku besedilo »iz prvega odstavka 316. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »četrtega odstavka 7. člena Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št. 158/20)«,

12. v 315.a členu se v devetem odstavku besedilo »317. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »8. člena Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št. 158/20)«,

13. prenehajo veljati 316., 317., 318. in 319. člen,

14. v 320. členu preneha veljati besedilo »energijske učinkovitosti in«,

15. prenehajo veljati 321., 322. in 324. člen,

16. prenehajo veljati III. poglavje: ENERGETSKA UČINKOVITOST, 1. oddelek: Zahteve za okoljsko primerno zasnovo proizvodov, povezanih z energijo ter 327. člen, 2. oddelek: Energijsko označevanje proizvodov ter 328. in 329. člen, 3. oddelek: Energetska učinkovitost stavb ter 330., 331., 332., 333., 334., 335., 336., 337., 338., 339., 340., 341., 342., 343., 344., 345., 346., 347., 348., 349., in 350. člen,

17. v naslovu IV. poglavja petega dela zakona prenehajo veljati besedilo »INFORMIRANJE, OZAVEŠČANJE,« ter 351., 352., 353., 354., 355., 356., 357. in 358. člen,

18. prenehajo veljati 360., 362., 363. in 364. člen,

19. se v 367. členu v drugem odstavku v tretji in četrti alineji besedilo »363. člena tega zakona « nadomesti z besedilom »53. člena Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št. 158/20)«,

20. se v 376. členu v drugem odstavku besedilo »351. člena tega zakona« nadomesti z besedilom »55. člena Zakona o učinkoviti rabi energije (Uradni list RS, št. 158/20)«,

21. v 451. členu:

- v prvem odstavku preneha veljati besedilo »oziroma pristojni inšpekciji iz drugega in tretjega odstavka tega člena«,

- prenehata veljati drugi in tretji odstavek,

22. prenehata veljati 460. in 461. člen,

23. v 493. členu:

- v prvem odstavku v prvi alineji preneha veljati besedilo »317. in«, podpičje se nadomesti s piko ter preneha veljati druga alineja,

- v četrtem odstavku preneha veljati prva do peta alineja,

- v sedmem odstavku preneha veljati besedilo »ali sedme«,

- prenehajo veljati osmi do enaindvajseti odstavek,

24. preneha veljati 494. člen.

97. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 320-01/20-14/22

Ljubljana, dne 21. oktobra 2020

EPA 1293-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Igor Zorčič
predsednik